

บทบาทสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาท้องถิ่น

The Role of Universities in Developing Local Areas.

บรรยายพิเศษโดย ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.วิชณุ เครื่องมา

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วันที่ 29 ตุลาคม 2551 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

เมื่อเข้าสู่การประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาจะใหม่เป็นนัดแรก จาก การที่ได้ประชุมพูดจากัน ไม่ว่าจะเป็นวาระใดเรื่องอะไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่ากรรมการสภามหาวิทยาลัยหลายท่านก็จะกลับเข้าอยู่ประโยชน์นี้ที่ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏจะเป็นจะต้องมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นทั้งอุดมการณ์และปรัชญาที่สำคัญ ถ้าไม่มีประโยชน์นี้ ตั้งแต่แรกมหาวิทยาลัยคงจะตั้งขึ้นไม่ได้เลย หรือตั้งขึ้นก็ไม่เป็นนิติบุคคล แต่เพราะความเชื่อความไว้วางใจว่าประเทศไทยไม่ใช่กรุงเทพมหานคร หากแต่ยังประกอบด้วยท้องถิ่นต่าง ๆ อีกมาก และ ท้องถิ่นนั้นจะมีความรุ่งเรืองไม่ได้ถ้าไม่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิต คุณภาพประชากร และการพัฒนานั้นก็จะทำได้ยากไม่ได้ ถ้าไม่ได้อาศัยการระดมภูมิปัญญา ความรู้ ประสบการณ์ทั้งหลายของคนไปช่วยกัน และหน่วยงานที่จะทำหน้าที่นี้ได้ดีที่สุด คือ สถาบันอุดมศึกษา จุดนั้นเองที่ทำให้ราชภัฏเกิดขึ้นและเจริญเดิบโตก้าวหน้ามานานถึงบัดนี้ ปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่ทั่วประเทศถึง 40 แห่ง เฉพาะในภาคใต้มี 5 แห่ง

ความจริงที่เรียกันว่าสถาบันอุดมศึกษานั้น ในประเทศไทยมีอยู่หลายประเภท มีของเอกชน ของรัฐ ของคณะสังกัด และยังมีอยู่อีกประเภทหนึ่งคือ สถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทาง ของเอกชน เช่น มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ของรัฐดีกว่าเรื่องอยู่ด้วยกัน ของคณะสังกัดมีอยู่ 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิบดี และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ซึ่งสอนให้พระเล่าเรียน และมีมหาวิทยาลัยอยู่ทั่วประเทศ แม้แต่จังหวัดสงขลา ก็มี ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทาง เช่น โรงเรียนนายร้อย จ.ป.ร โรงเรียนนายร้อยตำรวจ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันสมเด็จพระบรมราชชนก สถาบันสมเด็จพระบรมราชชนนี เป็นต้น นั่นถือว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาพิเศษเฉพาะทาง ส่วนสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะแบ่งเป็นส่วนของรัฐชนิดที่เป็นส่วนราชการ เช่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นของรัฐแต่ไม่เป็นส่วนของราชการ โดยแยกออกจากระบบเป็นหน่วยงานของรัฐนำงบประมาณไปจัดสรรเอง เช่น มหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยตั้งขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์พิเศษ เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล ซึ่งเข้ามาอยู่ในหน่วยงานเดียวกันหมด คือ กระทรวงศึกษาธิการ ก็อาจจะหลักหลักวุฒิ อยู่บ้าง เพราะเดิมที่เป็นลูกคณะพ่อคณะแม่ วันนี้ กວาดต้อนมาอยู่ที่เดียวกันหมด บางครั้งอาจจะต้องอีดอัด เพราะต้อง มาใช้กฎเบี้ยนเดียวกัน

ย้อนกลับมาถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏชื่นเป็นหนึ่งในสิบองค์สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เป็นส่วนราชการ แต่มีความแตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นส่วนราชการ ดังเช่นกรณีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพราะเป็นส่วนราชการที่มีอิทธิพลเชิงกว่าพวกนั้น และความพิเศษที่ว่านี้คือความผูกพันแท้จริง มหาวิทยาลัยอื่นที่เป็นส่วนราชการนั้นได้ดังขึ้นมาเพื่อให้ผูกพันกับประเทศ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไม่ได้มีบทบาทโดยตรงที่จะต้องทำงานให้ห้องถิน ถ้าอย่างจะทำถือว่าเป็นงานรอง เวลาของบประมาณที่จะทำอะไรเพื่อห้องถิน สำนักงานบประมาณก็จะตรวจสอบว่าคุณได้ไปแล้ว คุณทำก็ต้องยุ่งรอแต่ไม่ใช่หน้าที่ที่คุณจะต้องทำ แนวโน้มหรือว่าอย่างทำ แต่กรณีมหาวิทยาลัยราชภัฏไม่ว่าที่ไหนก็ตามทั้ง 40 แห่ง ของบประมาณจะทำอะไรให้ห้องถิน ถือว่ามี priority อันดับหนึ่งเพราเป็นหน้าที่ที่ต้องทำ เนื่องจากถ้าทำไม่ทำแล้วโครงสร้าง เช่นการดูแลห้องถินไว้ในเมืองแล้ว เมื่อไรที่มหาวิทยาลัยราชภัฏคิดจะทำอะไรที่ไม่ใช่ห้องถิน เมื่อนั้นสำนักงบประมาณก็จะหลีกเลี่ยง เหมือนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่อย่างจะทำอะไรเพื่อห้องถิน คือมันกลับหัวกลับหางกันไปหมด

มหาวิทยาลัยราชภัฏนั้นมีความผูกพันกับห้องถินอย่างที่ผมว่า และเรื่องนี้ไม่ได้พูดเอง เอกอง ไม่ได้ทิ้กทักเจาเองว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาจึงต้องทำอะไรเพื่อสงขลา และมหาวิทยาลัยราชภัฏเกิดต้องทำอะไรเพื่อภูเก็ต อย่างทำไม่อย่างทำ ชอบหรือไม่ชอบ ท่านถูกบังคับให้ทำและการบังคับนั้นเริ่มตั้งแต่ร่างพระราชบัญญัติเข้าคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อครั้งที่กระทรวงศึกษาธิการนาหน้าไปประกอบ ครม. ว่าให้พวกเราระบุนนิติบุคคลเท่าครับ เราขอมา 10 ปีแล้ว เราโดยเราทำได้ รัฐบาลไม่ค่อยแนใจหรอกว่าทำได้ แต่เราละเมือท่านรับปากว่าทำทำได้ ทำอะไรได้ก็พัฒนาห้องถิน ก็ตกลงปลงใจประกาศอิสรภาพให้ ให้ทำนเป็นนิติบุคคล คำว่านิติบุคคลยิ่งใหญ่มาก เพราะแปลว่าจัดซื้อจัดจ้างได้ ของบประมาณเองได้ วางแผนเองได้ จัดการเองได้ เจ็บลงก็ได้ เพราะเจ็บเองได้นั่นแหละเข้าจึงห่วงการเป็นนิติบุคคล แต่เราละเมือท่านบอกว่าดูแลได้ก็เอาไปเลย กว่าที่ท่านจะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นนิติบุคคล ท่านเป็นสถาบันราชภัฏมาก่อน และตอนนั้นไม่ได้เป็นนิติบุคคลหรอก และก่อนจะเป็นสถาบันราชภัฏ ท่านเป็นวิทยาลัยครู เป็นโรงเรียนฝึกหัดครูมาก่อน นั้นยังเล็กลงไปอีก วันหนึ่งก็เติบโตขึ้นมาจนเป็นสถาบันราชภัฏ ซึ่งเดิมรัฐบูรพาผลแล้วเบรคไว้แค่นี้ แม่บังแห่งมีศักยภาพที่จะทำอะไรได้เยอะไม่แพ้จูพลาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่ก็มีเยอะที่ไม่มีศักยภาพ แล้วจะให้เป็นนิติบุคคลได้อย่างไร เอาอย่างนี้ใหม่ถ้าเป็นก็ให้เป็นบางแห่ง บางแห่งไม่ให้เป็น

วันนั้นผมจำได้พอมอยู่ในคณะรัฐมนตรียกตัวอย่างในนั้นว่า อย่าง สถาบันราชภัฏจันทรเกษม สถาบันราชภัฏสวนดุสิต สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เขาใหญ่เข้าเป็นได้เอาไปเลย ยกตัวอย่างได้ เพราะเขาเป็นประเภทเดิบโตคือบรรลุนิติภาวะ แล้วก็มีการนักก่อวายั่งโน้นอย่างนี้อย่าไปเอียซื้อขายเลยนะครับ เป็นนี้ไม่ได้หารอกันนิติบุคคล เป็นก็เลี้ยงตัวเองไม่ได้ ผู้แทนกระทรวงศึกษาที่ไปซื้อเจงท่านย้อนประโภคเดียวว่า ถ้ารัฐเลือกที่รักมักที่ซื้อย่างนั้นจะอยู่กันยากบกรองลำบาก ถ้าไม่ให้ก็อย่าให้เลย ถ้าให้ก็ต้องให้ทั้งหมด เมื่อซื้อน้ำหนักแล้วเขาก็บอกว่าให้ทั้งหมด โครงสร้าง

ราชการต้องรู้ไว้อย่างหนึ่งว่า ราชการมักจะคิดว่าฝนต้องตกทั่วฟ้า คือ ต้องเหมือน ๆ กัน เอกชนไม่ค่อยคิดอย่างนั้นหรอก เขามักคิดว่าทำได้ทำช้าได้ช้า ใจเล็กก็ต้องค่อย ๆ เดินໂຕ ใจใหญ่ก็โตเต็มที่ ราชการบังเอิญไปคิดอย่างนั้นไม่ได้ เพราะจะนั่นรู้วิสาหกิจนั้นมีทั้งที่ทำกำไรมาตลอด มีงบประมาณมาก อย่างเช่น ป.ต.ท หรือการไฟฟ้าฝ่ายผลิต แต่รู้วิสาหกิจที่เงิงตลอด เช่น ข.ส.ม.ก หรือ ร.ส.พ ก็มี แต่พระมันรู้วิสาหกิจเหมือนกันฝนมันต้องตกทั่วฟ้า ทำนองจึงทราบว่าสมัยนี้ ผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ผู้ว่า ป.ต.ท กับผู้อำนวยการ ข.ส.ม.ก ร.ส.พ นั้นเงินเดือนเท่ากัน เพราะอะไรก็เป็น เพราะมันคือรู้วิสาหกิจ เป็นไปได้อวย่างไรอธิบดีกรมนี้เงินเดือนมากกว่ากรมนั้น เพราะกรมนี้ใหญ่กว่ากรมนี้เล็กไม่ได้ ขึ้นชื่อว่าอธิบดีมันคือส่วนราชการเท่ากัน ฝนมันต้องตกทั่วฟ้า กรมต่อกรมเป็นเครื่องอย่างนั้นนี่ รู้วิสาหกิจต้องรู้วิสาหกิจก็เป็นนั้นนี่

มาถึงราชภัฏมันจะใหญ่จะเล็ก จะอยู่ในกรุงเทพฯ หรืออยู่บ้านนอก มันจะโถหรือไม่โถ เขาเกิดต้อง treat คือถือปฏิบัติใหม่กันนั้น ในวันที่รู้สึกต้อง make decision คือตัดสินใจว่าจะให้ทำงานเป็นนิติบุคคลหรือไม่นั้นเขาคิดหนัก เพราะใน 40 แห่งนั้นมีที่เจริญจริง ๆ ก้าวหน้าจริง ๆ พัฒนาจริง ๆ แต่ที่เลี้ยงตัวเองไม่ค่อยจะรอตกรอก ๆ แกร์ก ๆ มันก็มีจริง ๆ ในที่สุดเขาก็ตัดสินใจว่าเขาให้เพื่อนเขารู้สึกเดียว ว่า ประเทศต้องพัฒนาท้องถิ่น รัฐบาลจะทุ่มให้กับท้องถิ่นอย่างเดียวไม่ได้ ต้องอาศัยราชภัฏทำให้ชุดนี้เขาก็ปล่อยให้ราชภัฏดังขึ้นเป็นนิติบุคคลและก็ทำงาน ถ้าใครยังไม่พร้อมต่อไปเขาก็คิดเองว่าอาจมานุบรวมกันจะ ซึ่งความคิดมันเดือยุ่นจะครับ และที่ผมบอกว่าสิ่งที่ภาษาฝรั่งเข้าเรียกว่า Manage ภาษาไทยเรียกว่า บัญชาสรรค์ บัญชาสรรค์ว่าราชภัฏจะต้องทำงานให้กับท้องถิ่น พัฒนาท้องถิ่น มันเป็นบัญชาที่ปฏิเสธไม่ได้ หลักเลี้ยงไม่ได้แล้ว เพราะไปรับปากมาไปสัญญา ตอนสัญญาใน ครม. มันก็อย่างหนึ่งอยู่ไปอยู่ม้าก็กลัวล้ม ไปสัญญาในสภาก็อย่างหนึ่ง อยู่ไปอยู่ม้าก็กลัวล้มอีก เพื่อกันไม่ให้ล้มให้รู้จะไปก็ต้องจำกันได้ เข้าเลย ตอกตะปูปิดฝาโรงเรืองไว้ในพระราชบัญญัติ ตราပได้ที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏยังอยู่เปิดขึ้นมาที่ไรก็พบว่ามันมีบัญชาสรรค์อยู่ว่าราชภัฏต้องทำงานกับท้องถิ่น หนี้ไม่พันเลย แล้วปกติถ้าจะเบียนก็เบียนสักที่หนึ่งก็พอแล้ว อะไรันก็ไม่รู้เขียนเต็มไปหมด เกือบจะทุกมาตรการ เบิดไปตรงไหนก็เจอแต่ท้องถิ่น แพร่พราไว้หมด เพราะเราถล่ม ผสมเปิดเล่นๆ เจอดัง 10 แผ่น ผสมไม่เคียงเทินกันหมายเห็นพูดถึงคำใดคำหนึ่งได้มากขนาดนี้ ชูกะมุเท่านี้ ไม่เคียงเทิน เช่น พูด พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องพัฒนาท้องถิ่นเริ่มต้นก็เอกสาร่อนแล้ว ส่องพูดว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏต้องเชิดชูภูมิปัญญาท้องถิ่น สาม เขาบอกว่าจะต้องผลิตบัณฑิต มีความผูกพันกับท้องถิ่น ถ้าผลิตบัณฑิตจบจากที่ไหนไปที่ไหนก็ต้องมีผลกระทบต่อ ใจ เก็บอกว่าจะต้องช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่นเมื่อความท่าทันในการเปลี่ยนแปลงของโลก โลกมันเปลี่ยนไปโลกกวัตันมันอย่างนั้น ธนาคารเมืองนอกมันเจ็บ หุ้นมันตก ภาวะวิกฤตโลกร้อน เหล่านี้คือความเปลี่ยนแปลงของโลก ดังนั้นราชภัฏต้องอยู่ที่ไหนดังที่ทำให้ห้องถิ่นรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของโลก ห้า เขาบอกว่าจะต้องสร้างความเป็นเลิศในทางวิชาการ โดยยึดหลักภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล หก เข้าพูดถึงเรื่องการส่งเสริมสร้างวัฒธรรมในท้องถิ่น จะรำในราตรีรำไป เจ็ด พูดถึงการที่จะต้องมีบทบาทในการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น ได้แก่ วงการศาสนา นักธุรกิจ และนักการเมืองท้องถิ่น ต้องจับพ旺นั่นมาเรียนมาอบรม และพูดถึงเรื่องที่จะต้องส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นรู้จักการประกันสัมมาอาชีพ พูดถึงเรื่องการสืบสานโครงการอนเนื่องมาจาก

ราชดำเนินที่อยู่ในห้องถิน พุดถึงเรื่องการร่วมมือกับองค์การปกครองส่วนท้องถิน อ.บ.ต อ.บ.จ และเทศบาล 10 แห่ง พอดูดถึงว่าต้องอย่างนั้นต้องอย่างนี้ เดียวราชภัฏก็จะสามารถมาว่าแล้วจะเอาเงินที่ไหนทำ เข้าก็ใส่ให้อีกมาตราหนึ่ง ทั้งนี้รายได้ของราชภัฏนั้นให้มาจากเรื่องนั้นเรื่องนี้ ให้มาจากงบประมาณแผ่นดินและมาจากงบประมาณราชการส่วนท้องถิน เข้าคิดเรื่องเงินไว้ให้ ที่นี่พอได้เงินห้องถินแล้วมาทำงานเพื่อห้องถิน เดียวภักดีจากกรุงเทพฯมาทำ เขานอกกว่ากรรมการสภา มหาวิทยาลัยครึ่งหนึ่งต้องเป็นคนในห้องถิน สรุปเข้าก็ห้องถิน ลงก็ห้องถิน หายใจเข้าก็ห้องถิน หายใจออกก็ห้องถิน บัดนี้ต้องถามว่าทำไปได้กี่ข้อแล้ว ทำไปได้กี่เรื่อง

คนที่เป็นผู้บริหาร呂มว่าจิตสำนึกรื่องนี้เขามี เพราะหน้าที่ผู้บริหารคือเปิด พ.ร.บ อ่านทุกวัน เพราะว่าอาจจะถูกฟ้องเอาได้ง่าย ๆ แต่ปัญหาว่ามหาวิทยาลัยไม่ได้มีธุรการคนเดียว ไม่ได้มีแค่ผู้บริหาร ยังมีคณะกรรมการ บุคลากร และพนักงานของมหาวิทยาลัย และลงไปก็ยังมีนิสิตนักศึกษา มีนักการการโรง ที่ประกอบกันขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย คนเหล่านั้นเข้าใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช้าใจหลักการเข้าใจอุดมการณ์ที่ว่า มหาวิทยาลัยต้องคุ้นเคยห้องถินหรือไม่ เพราะถ้าปล่อยให้อธิการหรือสภามหาวิทยาลัยเข้าใจอยู่เอง คนอื่นไม่ต้องเข้าใจ เอาไว้เข้าใจตอนมาเป็นอธิการ มหาวิทยาลัยจะไปไม่รอด เพราะทำอะไรก็ถูกขัดขวางไปหมด ทำไม่ต้องทำเรื่องอะไร หนัก ๆ เข้ามายังไอน้ำเอง กับหุบงแห่งเขบากวนนี้โลกมันกลม เราต้องไประดับโลก อินเตอร์ เวิร์ล คลาส สามว่าคุณพูดเรื่องนี้ทำไม พุดก็ต้องอ่ายไปยุ่งกับเรื่องห้องถินเลย มันต้องโกรอินเตอร์ นั่นไม่ใช่อุดมการณ์ของราชภัฏ ถ้าทำน้ำท่าเรื่องห้องถินแล้วโกรอินเตอร์ได้ก็ไม่ว่ากัน คุ้นกันได้ แต่ต้องทำเรื่องห้องถิน ท่านอาจารย์โกรอินเตอร์เพื่อเอาเงิน โกรอินเตอร์มาพัฒนาห้องถินก็ยิ่งดีใหญ่ แต่ที่เขากลัวคือท่านโกรอินเตอร์แล้วท่านก็ห้องถิน อย่าลืมว่าในพระราชบัญญัติเข้าพุดถึงภูมิปัญญาห้องถิน ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล ที่เรากลัวคือท่านอาจารย์แต่ภูมิปัญญาสากลแล้วลืมภูมิปัญญาห้องถิน กลัว ถัดมาต้องท่านอาจารย์ภูมิปัญญาไทยแต่ท่านก็ภูมิปัญญาห้องถิน งั้นใครที่จะมาเป็นผู้บริหารหรือ บุคลากร จะต้องเข้าใจในสิ่งเหล่านี้หักหนด และต้องภูมิใจนะ อย่าไปนึกว่านี่คือภาระ นี้คือสิ่งที่ฝรั่งเรียกว่า burden มันเป็นภาระที่เป็นเกียรติยศ

การที่ประเทคโนโลยีทางห้องถินไว้กับท่าน อาจจะมีบางคนอยากร้าว แล้วน่าถกมาก เลยกว่าห้องถินคืออะไร หลายคนพอยังลืม ม.ราชภัฏแล้วพุดถึงบทบาทในการพัฒนาห้องถิน นึกถึงเขารูปช้าง นึกถึงสำโรง นึกถึงบ่ออย่าง ไม่ใช่นะ ที่บอกให้ทำเพื่อห้องถิน ห้องถินนั้นใกลกว่านั้น นั่นคือรุ่น นึกถึง อ.บ.ต ก็ไม่ใช่นะครับ สมัยนี้เวลาเมืองคืออะไรในกฎหมายแล้วสังสัยว่ามันคืออะไร ท่านรู้ไหมว่าเรารู้สึกได้อย่างไรว่ามันคืออะไร จะหาความหมายของมันได้จากที่ไหน ที่กฎหมายพูดตั้ง 10 แห่งว่าราชภัฏต้องทำงานเพื่อห้องถิน เวลาตามแล้วมันคืออะไรห้องถิน และห้องถินนั้นมันคืออะไร ท่านจะได้ความกระจังแจ้งนี้มาจากไหน นักกฎหมายเข้ารู้ นักอื่นเขางง ๆ กันอยู่นานแล้ว วันนี้ไม่ควรจะงมงาย

คุณสมัครออกจากนายกเพราะไปออกโทรศัพท์รายการชิมไปปั่นไป รัฐธรรมนูญเขียนเจียน เอาไว้ว่านายกรัฐมนตรีจะต้องไม่เป็นลูกจ้าง ศาลรัฐธรรมนูญตัดสินแล้วว่าคำว่า ลูกจ้าง คืออะไร ให้เปิดพจนานุกรม ตอนแรกที่คุณสมัครไปออกรายการโทรศัพท์ชิมไปปั่นไป ผมว่าท่านเปิดแล้วจะแต่ท่านเปิดกฎหมาย แล้วกฎหมายเขียนว่าลูกจ้าง คือ คนที่อยู่ใต้บังคับบัญชาคนอื่น รับเงินแล้ว

ทำงานให้เข้า แล้วเขาก็สั่งเราราได้ เรียกว่า ลูกจ้าง คุณสมัครก็ว่าผมไปออกโทรศัพท์นั่นผมก็ไม่ได้ไป พังคำบังคับบัญชาของใคร ผมอย่างไปผิดก็ไป ผมไม่อยากไปผิดก็ไม่ต้องไป ค่าจ้างผมก็ไม่ได้อา นายผมก็ไม่มี เพราะฉะนั้นผมก็ไม่ใช่ลูกจ้างตามพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นผมจึงขอรายการโทรศัพท์รายการซึ่งเป็นไป พอท่านถูกฟ้องคดีขึ้นศาลลังษ์ธรรมนูญ ศาลอาญาไม่ใช่ เปิดตามกฎหมายไม่ได้ ต้องเปิดตามพจนานุกรม พอเปิดพจนานุกรม โครมเข้า พจนานุกรมเขียนว่า ลูกจ้าง หมายถึงคนที่รับทำการงาน ไม่ว่าจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ ไม่ว่าเขายังบังคับบัญชาหรือไม่ ไม่ว่าโดยวิธีใด ไม่ว่าทำเป็นรายวัน รายชั่วโมง รายอาทิตย์ รายเดือน รายปี หรือนาน ๆ ครั้ง หรือนิเกอຍากไปเมื่อไรก็ไป คือ ลูกจ้างทั้งสิ้น พอใช้นิยามนี้เท่านั้นคุณสมัครต้องออก

คำว่าห้องถินก็ต้องเปิดพจนานุกรม ถ้าไม่เปิดพจนานุกรมหลายคนนึกถึงเขารูปช้าง สำโรงบ่ออย่าง ออยู่แล้วนี่ แต่พอเปิดพจนานุกรม ห้องถิน (local) พจนานุกรมอธิบายไว้ดีเลย คือ ชุมชนใด ก็ตามที่ไม่ใช่เมืองหลวง แต่มากตัวอย่างอีก เช่นคำว่า เวลาห้องถินไม่ใช่เวลาของตำบลใดตำบลหนึ่ง แต่เวลาห้องถินคือเวลาของประเทศไทยทั้งประเทศ ซึ่งต่างจากเวลากรีนิช ประเพณีท้องถินไม่ใช่ ประเพณีที่มีภัยอยู่แล้ว ๆ บางดานหรือคุณหิน แต่ประเพณีท้องถิน คือ ประเพณีที่ทำกันทั่วไปในลະแวงนี้ ซึ่งมันจะกินดั้งแต่นครศรีธรรมราช majanถึงสุไหงโก-ลก ก็ได้ แต่มันต้องไม่ใช่ประเพณีที่ ทำกันอยู่ที่กรุงเทพฯ สงกรานต์มօญพะระประಡงเป็นประเพณีห้องถินของมօญพะระແດง "ไม่ใช่ ประเพณีห้องถินของชาวสงขลา ซักพระเป็นประเพณีของชาวสงขลา แต่ซักพระเขาก็ทำดั้งแต่นครศรีธรรมราชลงมา ซักพระจึงเป็นประเพณีห้องถินทั่วไป แต่ไม่ใช่ประเพณีห้องถินของนครพนม "แหลเรือไฟเป็นประเพณีห้องถินของอีสานหงส์หมด และไม่ใช่ประเพณีห้องถินของสุพรรณบุรี วันห้องถิน มันก็วังกว่าที่เราโนก่าว่าคือจังหวัดหนึ่ง

ฉะนั้นเวลาบอกร่วมทางวิทยาลัยราชภัฏจะต้องทำงานเพื่อห้องถิน พัฒนาห้องถิน ส่งเสริมภูมิปัญญาห้องถิน ใช้เงินห้องถิน ย้อนกลับมาดูแลห้องถิน มันมากกว่าตัวสงขลา จึงไม่ผิดว่าราชภัฏสงขลา จะยังบุปผาทำอะไรที่สุดหล่อหรือที่ตั้ง อย่าไปทับเอาพื้นที่ที่ราชภัฏอื่นเข้าดูแลอยู่ก็แล้วกัน เดียวจะเชื่อว่าผิดบากว่าห้องถินนี่ก็ห้องถินนี่ก็ห้องถิน ถางันนี่นี้ไปกำแพงเพชร นี่นี้ไปลำปาง นี่นี้ไปสุพรรณบุรี ก็ไปตักเข้าที่นี่นั่นแหล แปลว่าท่านมีสิทธินิยามได้เองนะครับว่าห้องถินของท่านคืออะไร และก็ทำงานไปตามนั้น นี่คือความผูกพันของราชภัฏที่มีกันห้องถิน ซึ่งจำเป็นมากที่ต้องมีบทบาท ควรนี้ ถ้าว่าแล้วทางวิทยาลัยราชภัฏทำอะไรกับห้องถินได้บ้าง 10 อย่าง เมื่อพังดูแลยกไป ไหนลองกรุ๊ปเป็นกลุ่ม ๆ ใหญ่ ๆ สำคัญ ๆ ผมจะยกตัวอย่าง ได้ 6 เรื่องใหญ่ ๆ ที่เชื่อว่ามีทางวิทยาลัยราชภัฏสงขลาจะต้องทำ และเชื่อว่าทำได้ หรือท่านจะอยากทำไม่อยากทำ ราชภัฏอื่นก็ทำกันอยู่แล้ว แต่เขากำหนดห้องถินเข้า เราก็ทำในห้องถินเรา และห้องถินเราคืออะไร ท่านก็หาเอง กำหนดเข้า จะเอาจังหวัดนั้นเมืองนี้ เว้นตรงนั้น เว้นตรงนี้ได้ ภาคใต้มีราชภัฏอยู่แล้ว 5 แห่ง กูเก็ต สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา แต่มีหลายจังหวัดແળนี้ที่ไม่ได้อยู่ในอาณาเขตของราชภัฏใด ก็เลือกเอาว่าเรออย่างไปทำที่ตรงไหน เเรออย่างไปทำที่พัทลุงแต่คิดว่ามีทางวิทยาลัยทักษิณเข้าทำอยู่แล้ว เราก็อยาไปยุ่ง แต่ที่จริงก็เป็นห้องถินของเรา แต่ทำไม่จะต้องไปทำซ้ำซ้อน กับที่คนอื่นเข้าทำ ทำแต่ละแห่งใช้ทรัพยากรเยอะ ใช้คนเยอะ ใช้เงินมากใช้ไหมครับ ถ้าที่ตรงไหนเข้าทำได้อยู่แล้วเราก็อย่าไปยุ่ง เราก็ไป เลือกที่ที่ไม่ใครเข้าทำ หน้าที่ของเรานะ คือ เดิมหรืออุดช่องว่างให้กับประเทศไทย

อีกไม่กี่วันจะมีการถวายพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ครรชีเกย์ รัชกาลคุณเคยสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ พระองค์ท่านจะรู้อยู่อย่างหนึ่งว่า ท่านมีระเบียบ มีวินัย หลาย คนเลยหาว่าท่านดุ โครงการบ้านมาเชิญให้ท่านไปเป็นหรือไปทำอะไรท่านไม่ค่อยทำ จนกระตุ้นคนนึงว่า ท่านไม่ค่อยอยากทำอะไรแล้ว พอท่านลืมพระชนม์พระกรรณ์กิจของท่านจึงได้เริ่มออกมายัง โทรทัศน์ คนก็เริ่มสงสัยว่าเมื่อก่อนเชิญให้ท่านไปเป็นอะไร ไปทำอะไร ท่านก็ไม่ทำ แต่ปรากฏเอา เข้าใจว่าท่านทำตั้งเยอะตั้งเยอะ แล้วทำไมเรื่องโน้นหานไม่ทำ แต่ทำไม่เรื่องอย่างนี้ท่านถึงมาทำ วันหนึ่ง ผู้โดยทุกถามท่าน ผู้บราบหูลถามท่านว่าทำไม่ทำท่านถึงมาทำเรื่องส่งเด็กไปแข่งคณิตศาสตร์ โอลิมปิก ท่านบอกตามด้วยเองก่อนว่าถ้าสมมติท่านไม่ทำแล้วมีใครทำอยู่บ้าง เรื่องนี้ในประเทศไทย นึกจะตายนึกไม่อกรใจ ๆ แล้วทำไม่ทำเนื่องมีทรงทำไว้ในเฟสบุ๊กเกมส์ ส่งนักกีฬาไปแข่งโอลิมปิก หรือว่าแข่งกีฬาคนพิการ ท่านบอกว่าสมมติว่าท่านไม่ทำแล้วนึกออกไหมว่า วันนี้มีใครเข้าทำ ซึ่ง เยอะแยะ ดังนั้นคำตอบจึงอยู่ในตัวว่าทำไม่ทำนั่นสิ่งคนไปแข่งคณิตศาสตร์โอลิมปิก วันนี้นี่ผมดู โทรทัศน์เด็กไทยไปแข่งพิสิกส์โอลิมปิกที่อิตาลี ได้รางวัลเหรียญทองกลับมา เด็กคนนั้นก็loyหน้า ล้อยตาให้สัมภาษณ์ที่สนามบินสุวรรณภูมิ ว่าที่ไปกันครั้งนี้เป็นเงินทุนสมเด็จพระพี่นางฯ ส่งไป ถ้า ท่านยังมีพระชนม์คงสามารถท่านอีกว่าทำไม่ทำน้ำเล่นเรื่องพิสิกส์โอลิมปิก แล้วผมเชื่อว่าท่านจะ ตอบอย่างเดียวกันว่า ถ้าท่านไม่ทำแล้วใครจะทำ เพราะฉะนั้นท่านจึงทำในสิ่งที่ไม่มีใครเข้าทำ

คราวหนึ่งท่านไปงานหรือไปเปิดงานอะไรสักอย่างหนึ่งของมูลนิธิรัชกาลที่ 3 วันหนึ่งผมก็ หูลถามท่านว่า ผู้เพิ่งรู้ว่าท่านเป็นประธานมูลนิธิรัชกาลที่ 3 ทำไม่ท่านถึงรับเป็นประธานมูลนิธิ รัชกาลที่ 3 และมูลนิธิทำอะไรที่ไหนท่านไปทำให้หมดเลย ท่านบอกว่าท่านสังเกตอยู่นานแล้ว ว่ารัชกาลที่ 1 รัชกาลที่ 2 แล้วก็ข้ามมารัชกาลที่ 4 รัชกาลที่ 5 รัชกาลที่ 6 รัชกาลที่ 7 รัชกาลที่ 8 มีมูลนิธิมีอนุสรณ์รีบ มีกิจกรรมเยอะ รัชกาลที่ 3 เป็นพระเจ้าแผ่นดินที่ยิ่งใหญ่ ถ้าไม่มีพระองค์นี้ เอกภราษฎร์ไทยคงสิ้นไป ถ้าไม่ได้เงินที่ท่านเก็บไว้สักถุงแดง ที่ไหนรัชกาลที่ 5 จะมีเงินมาได้เอกภราษฎร์ บ้านเมืองจากฝรั่งเศสได้ เงินรัชกาลที่ 3 ท่าน ทำมาค้าขายใส่ถุงแดงเอบทับมังกันไม่ให้лемเปิด แล้ว สั่งไว้ก่อนสรรคตว่าเงินของข้าฯ เมื่อไปถึงรัชกาลหน้าให้บอกพระเจ้าแผ่นดินพระองค์ใหม่ด้วยว่า แบ่งไปทำบุญวัดที่ข้าฯ สร้างไว้ 80 วัดสักครึ่งหนึ่ง อีกครึ่งหนึ่งอย่าใช้สอยเลยให้เก็บไว้ถึงคราวยก อาลาได้ออกมาได้บ้านเมือง อีก 50 ปีผ่านไปฝรั่งเศสยกทัพเรือเข้ามาปิดปากอ่าวไทยไว้ จะมา ยึดกรุงเทพฯ ในสมัยรัชกาลที่ 5 เรือรบไทยก็ยังเรือรบฝรั่งเศสล้มลงจำความแม่น้ำเจ้าพระยา ฝรั่งเศส ก็เลยพาลหาเรื่องว่าไทยรบกับฝรั่งเศส จึงยึดกรุงเทพฯ เรือฝรั่งเศสมากจอดอยู่ที่หน้าท่าพระจันทร์ แล้วก็เรียกร้องให้ไทยชดใช้ค่าที่ยังเรือรบฝรั่งเศส เป็นเงินขณะนั้น 3 ล้านบาท มีฉะนั้นจะเอาประเทศไทยเป็นเมืองขึ้น หาเงินทั้งประเทศไม่พอ 3 ล้านบาท งบประมาณแผ่นดินไม่พอจะครับ ครรชีไป ย่านเรื่องสีแผ่นดินบอกเจ้าจอมหม่อมห้ามพระสนมนางกำนัล ต้องถอดปืนถอดสร้อย ถอดเหวน ให้อาไปขายเพื่อเอาเงินมาได้บ้านเมืองก็ได้แค่นั้น สุดท้ายมีคนนึงก่อไฟเผาเงินถุงแดงของรัชกาล ที่ 3 มาเทอกรอบ ถึงได้รวมกันเป็น 3 ล้านบาท เอาไปได้บ้านเมืองมาได้

เรื่องนี้สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ท่านทรงเล่าแล้วบอกว่า พอมีคนขอให้ฉันเป็นประธาน มูลนิธิฉันรับทันที เพราะได้ทำในสิ่งที่ไม่มีใครเข้าทำ ผู้เล่าเรื่องนี้เพื่อย้อนกลับมาที่ราชภัฏ ไม่ได้แปล ว่าให้ท่านหาเงินใส่ถุงแดงเตรียมไว้จะครับ แต่กำลังจะบอกว่ากำหนดสิครับ พื้นที่ไหน ท้องถิ่นใน

ที่หรือกิจกรรมใหม่ที่มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เข้ายังไม่ทำกันให้ท่านเข้าไปทำ ท่านอธิการท่านเคยเล่าให้ผมฟังผมก็平原บล็อก ท่านบอกว่าท่านจะไปทำที่อำเภอละงู จังหวัดสตูล ได้ที่มาเรียนร้อยแล้ว เมื่อเข้าท่านพูดมาประโภคหนึ่งในสภาพ มหาวิทยาลัย อาจจะเรอร์ไปสักนิดหนึ่งน่าว่า สตูลเขากายากได้มหาวิทยาลัยมาเป็นเวลานานพันปีแล้ว เวอร์ไปนิดหนึ่งตรงพันปีนั้นแหละ แต่คุณประวัติศาสตร์มาจาก สตูลอยู่แค่นี้แต่ไม่มีมหาวิทยาลัย ไม่มีสถาบันอุดมศึกษา จริงๆ แล้วจังหวัด 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส ก็มีเรื่องทุกจังหวัด แต่จังหวัดสตูลไม่มีเรื่อง ถ้าเราเลยไม่เหลียวแลเขาวันหนึ่งสตูลมีเรื่อง เพราะฉะนั้น โอกาสสองแล้วที่จะเข้าไปกันไม่ให้มันมีเรื่อง ก็อาการศึกษาเข้าไป ที่เห็นก็ตามมหาวิทยาลัยเข้าไป คงมีความรู้ ใจใส่สูงขึ้น บกพร่องง่ายขึ้น ต่อไปมันจะทำอะไรกันได้อีกอะโดยที่ไม่ทำให้เกิด การกระด้างกระเดื่อง เพราะฉะนั้นเค้อสิ่งที่ดี นี่เป็นตัวอย่าง กลองคิดดูว่าอาจมีที่อื่นอีกที่เราจะต้องเข้าไปทำ

ถ้าถามว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏจะเข้าไปทำอะไรกับท้องถิ่น ให้ทำอะไรได้บ้าง ข้อหนึ่งคือขอพื้นที่ให้กับคนในท้องถิ่น ผมนึกถึงบวกคำหนึ่ง ร่ายที่สุด คำพท์คร่าวใช้มาก่อน ผมเลยยึดมาใช้ ภาษาอังกฤษ คือ usability คือให้คนในท้องถิ่นได้เข้ามาใช้มหาวิทยาลัยบ้าง ไม่ใช่เข้ามาเรียนถ้าเข้าเรียนต้องบอกว่าเก่งจริงสอบเอ็นทรานซ์เข้ามาสิ ไม่ต้องสอบเอ็นทรานซ์ ไม่ต้องเข้ามาเรียน ให้มหาวิทยาลัยนี้เป็นที่ชุมชนได้เข้ามาใช้ประโยชน์ได้บ้าง ใช้งั้งก็ได้นี่คืออันที่ 1 ที่ทำน้ำท่า เพื่อท่านจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับท้องถิ่นไม่แปลกแยก

เมื่อไม่กี่เดือนมานี้ผมไปเยี่ยมมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่จังหวัดบุรี ท่านอธิการก็พูดเดินชมโน้นชมนี่ ท่านก็ชี้ว่าที่ครับที่อาจารย์เข้ามาที่คือเข้มมหาวิทยาลัยราชภัฏแล้วนะครับ ผมก็บอกว่าใช่ อาจารย์กำลังจะบอกอะไรผม ผมกำลังจะบอกว่าเข้ามาในเขตมหาวิทยาลัยแล้วนะครับ ก็พูดอยู่นั้นแหละ พอดีไปสักนิดเริ่มชี้ว่าที่คือสนามกอล์ฟครับ ก็ไม่เคยเห็นมหาวิทยาลัยราชภัฏในมีสนามกอล์ฟอยู่ข้างในนะ ของท่านมีหรือเปล่า ผมถามแล้วไง ครก็มาเล่นได้ครับ นี่ตี่นเด่นนะครับ เพราะว่ามันทำให้มหาวิทยาลัยกับท้องถิ่นเป็นอันเดียวกัน แต่นั่นเข้าทำได้เพราะเขามีที่ คือมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีเดิม คือ วังสวนบ้านแก้วของสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี ท่านไปประทับอยู่ เมื่อก่อนท่านเล่นกอล์ฟ กับบ้านท่านท่านก็สร้างสนามกอล์ฟเอง วันหนึ่งท่านขายหรือยกให้แก่ วิทยาลัยครูแล้วเขาก็ทำเป็นราชภัฏ สนามกอล์ฟก็อยู่ กับบ้านที่อธิการท่านไม่รู้สนามกอล์ฟเอาไปทำอย่างอื่นก็เก็บไว้เป็นสนามกอล์ฟ วันนี้คนจังหวัดบุรีไปเล่นกอล์ฟตั้งแต่ผู้ว่าราชการจังหวัดอธิบดีศาลา หัวหน้าศาลา นักธุรกิจ จนกระทั่งเขมรที่บินมาแล้วมาเล่นกอล์ฟที่นี่ ตามวันดีเล่นกอล์ฟที่ไหนคนก็บอกนัดเล่นกอล์ฟที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ ชื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพทั่วแล้วครับ นี่คือคำว่าขอพื้นที่ให้คนในท้องถิ่น น้อยอย่างเช่นผมเดียวจะรื้อหอพักทำสนามกอล์ฟอีก ถ้าทำได้ก็ทำนี่คืออันที่หนึ่งขอพื้นที่ให้กับท้องถิ่นได้

เมื่อไ่่นานมานี้ผมมาเปิดงานที่นี่ งานวัฒนธรรมนั้นก็เป็นการให้พื้นที่นะ ที่จริงงานในนั้นก็คืองานวัดนั้นเอง แต่นั่นคือการให้พื้นที่กับท้องถิ่น คนในท้องถิ่นก็ไม่รู้จะไปงานวัดงานแหลมงานสมิหลาที่ไหน เพราะเขาเลิกจัดกันแล้ว หรือจะรอจัดก็อีกนาน เดือนนึงก็ไปงานสังกรานต์ เดือนนั้นก็ไปงานก่อพระเจดีย์ทราย เดือนนึงก็ไปงานกฐิน เดือนนั้นก็ซักพระ พอดีเดือนนี้ไม่มีกิจกรรมที่

ใน ราชภัฏสกลฯจัดงานวันธรรม เอา เอกชัย ศรีวิชัย มา เพื่่อด้วยเมื่อเข้า อธิการบดก พ่ออาจารย์กลับไปแล้วก็เอวงดนตรีสุนทรภรณ์มา ถ้าผมรู้ผลก็อยู่นี่วันนั้น และนี่คือให้พื้นที่กับ ห้องถินครับ มันจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หอสมุดก็ให้คนในห้องถินเข้าใช้ สนามฟุตบอลให้เด็ก แغانี้เข้ามาเดะ แล้วเมื่อไก่หมดได้ยินเรื่องล่าสุดเก็บมาจากโถกินข้าว ตื่นเต้นมาก ท่านบอกว่าท่าน กำลังจะให้ที่ดินกับรัฐมหาวิทยาลัยทักษิณ ตัดถนนเชื่อมจากถนนกาญจนวนวัฒนาไปออกข้างหลังตรง สวนสัตว์ เพราะว่าถ้าจะไปสวนสัตว์ต้องไปเลี้ยวตรงสำโรงรถมันติด ก็เลี้ยวมันตรงนี้แหละ ผมถึง บอกว่าจะทำอะไรเพื่อห้องถิน ไม่ใช้อธิการบดกเข้าไปรัชฎานีคนเดียว บุคลากรทั้งหมดต้องเข้าใจ ผมพูดตีกันจะก่อน เพราะพอไปถึงขั้นที่อธิการท่านจะให้ที่ทำถนน เดียวจะเห็นอาจารย์นักศึกษา ออกมากต่อต้านไม่อยอมให้ แต่โครงการนี้ก็ไม่ใช่ว่ามหาวิทยาลัยจะไปออกเงินสร้าง ท่านให้คนอื่นเป็น คนสร้าง แต่ให้ที่ นี่คือสิ่งที่ท่านทำให้กับห้องถินครับ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่กรุงเทพฯ รัฐบาล ใช้เวลาเจรจาอยู่นานเหลือเกินกว่าเขาจะเปิดพื้นที่ด้านหลังให้ตัดถนน ข้ามไปออกที่ราชมังคลากีฬา สถานได้ จุพาขและเกษตร รัฐบาลใช้เวลานานเหลือเกินกว่าเขาจะยอมให้รัฐของคน ในมหาวิทยาลัย ตัดข้ามผ่านถนนอังรีดูนังออกมายาไทยได้ วันนี้ได้แล้ว และนี่คือการทำให้กับ ห้องถินที่ทำให้เข้ารีสิก ผมถึงพูดถึงว่าให้ที่ทำถนน พูดถึงการจัดงาน พูดถึงว่าห้องถินมีกิจกรรมอะไร ท่านไปร่วม พูดถึงว่าให้มาเล่นฟุตบอลได้ให้มาเล่นกีฬาได้ ของเหล่านี้ทำได้โดยสมเหตุสมผล โดย ไม่รบกวนเรา

ผมพูดเรื่องนี้ เพราะว่าเมื่อไม่นานมานี้เอง ผมมีเหตุจะต้องไปค้นควาหนังสือที่ห้องสมุด มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้สنانมหลวงศ์ เขาไม่ให้เข้า เมื่อบอกว่าผมเป็นใครเขาก็ใจยกมือ ให้ไว้แล้วให้เข้า แต่เขาก็บอกว่าไม่ได้ไปยืมผมไปนั่งอ่าน เขายังบอกไม่ได้ ถ้าเป็นคนใน มหาวิทยาลัยเข้าไปใช้ได้ ท่านเป็นคนนอกท่านต้องเสียเงินบริจาค ถ้าบริจาคผมให้แต่ถ้าเก็บเงิน เป็นค่าดูแลไม่ให้ ขอโทษไม่ใช่บริจาคค่ะ ต้องเสียเงิน แก้วะกระเบียงมาให้ดู ผมเลยกลับเลย ผมถือ ว่าไม่ให้พื้นที่แก่ห้องถิน ไม่รู้เข้าใจนี่กว่าผมไม่ใช่ห้องถินได้ แต่เนี่ยเล่าให้ฟังไปครับ ท่านไม่ต้อง เชือแล้วทำตามที่ผมพูดให้ทำเท่าที่ทำได้ ห้องมดอยู่ในหัวข้อเดียว หัวข้อที่หนึ่ง มหาวิทยาลัยต้อง ให้พื้นที่ตัวแก่ห้องถินตามสมควร มันถึงจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ เข้าไม่รู้สึกว่าเราเป็น มนุษย์ประหลาดแปลกแยกที่มารอยู่ในชุมชนเขา

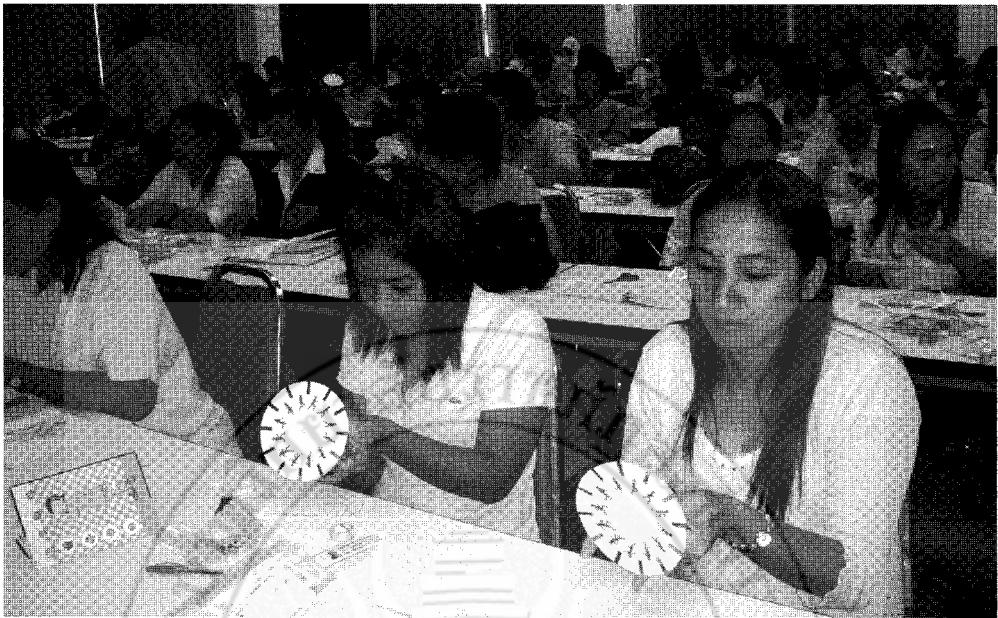
ข้อสอง สิ่งที่ท่านจะทำให้กับชุมชนได้ก็คือ การเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย แม้กระนั้นการเปิดหลักสูตร การตั้งคณะ การจัดวิชาสอน การเชิญครูมาสอน ท่านช่วยคิดถึง ห้องถินหน่อย จะตั้งคณะอะไร จะเปิดวิชาอะไร วิชานี้จะเอาไครมาสอน เพราะโดยมากท่านआความ เทห์เข้าว่า เขาจะนี่กว่าโน้นต้องเอามาจากกรุงเทพฯ เทห์กวนนั้น ต้องมาจากเมริกา ความจริง บางทีคุณในห้องถินจะสอนได้ก็มี แต่เหนือกว่าเรื่องคนคือหลักสูตรวิชาและการเรียนการสอน แม้ กระนั้นการรับเด็กนักเรียนนั้นก็ต้องให้โอกาสแก่คนในห้องถินนั้น ท่านทำอยู่แล้วผมรู้ แต่ว่าถ้าพูด กับท่านอธิการท่านคณาจารย์ผมอาจจะไม่พูดเรื่องนี้ แต่พอ มีกันมาก ๆ ไม่รู้เป็นครก็ต้องอาศัย ปรัญญา

ผมเล่าถึงเรื่องราชภัฏรำไพพรรณีอีก เพราะว่าเพิ่งไปมา แล้วผมค่อยเล่าเรื่องของท่านเวลา ผมไปรำไพพรรณีอีก อธิการบดกมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีจันทบุรี ท่านนาบอกกับผมบดกว่า

เราตั้งคณะขึ้นมาคณะหนึ่งคณะใหม่ครับ ที่แรกผมพังก์เฉย ๆ เพราะการเปิดคณะนั้นคณะนี้มันก็เปิดกันได้ มาหูผึ้งตอนน์ที่อธิการบอกว่า ตั้งคณะสอนการต่อเรือ ผมตื่นเต้นมาก จันทบุรีนั้นคือเมืองแห่งการต่อเรือมาแต่โบราณ ทำไม้พระเจ้ากรุงธนบุรีพระเจ้าตากสินออกจากอยุธยา จึงได้ต่อฝ่าด่านผ่านเมืองชลบุรีไปทุบหม้อข้าวหน้าเมืองจันทบุรี แล้วเข้าไปบดเมือง ตอบว่าเพาะเมืองนั้นมีเมืองมาก มีคนจีนมากที่นั้น แล้วต่อเรือได้มาก แล้วเมื่อหันยีดเมืองจันทบุรีได้ ก็ให้ช่างชาวจีน ต่อเรือได้ทั้งหมด 200 ลำ ยกทัพเรือลงมาบีดป้อมวิชัยประสิทธิ์ที่ชลบุรี ไปตีอยุธยาได้ แล้วจึงประกาศอิสรภาพ ในสมัยรัชกาลที่ 3 สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาประยูรวงศ์ส่งลูกชายคนโตท่านชื่อหลวงนายสิทธิ์ ไปเรียนวิชาต่อเรือที่เมืองจันทบุรี แล้วกลับมาดังอู่ต่อเรือที่กรุงเทพฯ อีกไม่กี่ปี หลวงนายสิทธิ์ได้เป็นสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริวงศ์ ผู้สำเร็จราชการในสมัยรัชกาลที่ 5 สมัยก่อนคนเรียนต่อเรือต้องไปเรียนที่เดียวในประเทศไทยคือจันทบุรี 100 กว่าปีมาแล้ว เมืองจันทบุรีหยุดการต่อเรือ วันนี้ราชภัฏรำไพพรรณีตั้งคณะสอนวิชาต่อเรือ นี่คือบริการสำคัญที่ให้แก่ท้องถิ่น

นึกขึ้นได้เรื่องให้พื้นที่แก่ท้องถิ่นในข้อหนึ่งเมื่อกี้เล่ายมาแล้ว ผมไปลำปางอธิการราชภัฏลำปางพาไปเดินคุนั่นคุนั่นแล้วก็ซื้อให้ดูว่า นี่จะครับ ผมยอมเสียห้อง ๆ หนึ่งให้กับ ก.พ. ผมถามว่าท่านไปเสียอะไรให้เข้า ให้ ก.พ. มาใช้ คือ เวลาที่ ก.พ. จะสอบรับคนเข้ารับราชการเด็กต้องลงไปสอบที่กรุงเทพฯ เวลาติดประกาศว่ามีทุนอะไรไปเรียนเมืองนอกต้องพาไปดูที่กรุงเทพฯ เวลาข้าราชการต้องสอบเลื่อนชี ต้องลงไปสอบที่กรุงเทพฯ เวลาคนจะไปเรียนต่อเมืองนอกต้องไปติดต่อฝ่ายแนะแนวการศึกษาต่างประเทศของ ก.พ. ที่กรุงเทพฯ วันนี้ ก.พ. ขอพื้นที่ยกโขบงมาดังที่ราชภัฏลำปาง เพราะจะนั่นคนในภาคเหนือ ทั้งหมดไม่ต้องไปกรุงเทพฯ มาที่ราชภัฏลำปาง ท่านจะได้ประกาศ และเห็นดูรู้ เหมือนคนที่กรุงเทพฯ บอร์ดนี้เรื่องทุน บอร์ดนี้เรื่องเรียนต่อ บอร์ดนี้เรื่องแนะนำ บอร์ดนี้เรื่องเกี่ยวกับรับราชการ บอร์ดนี้เรื่องสอบเลื่อนชี แล้วที่เหลืออยู่โล่ง ๆ ไม่มีบอร์ดอะไรติดก็จะมีคนของ ก.พ. มาติดตามบรรยายทุกศาสตร์ทุกอาทิตย์ อธิการเลยกระซิบบอกว่าอาจารย์เห็นเดินไปเดินมาที่นั่นรถแท่นอยู่นั้น ครึ่งหนึ่งเป็นนักศึกษาราชภัฏอีกครึ่งพากใหญ่ก็ไม่รู้มายุ่งอยู่กับ ก.พ. นี่คือให้พื้นที่แก่ท้องถิ่น แล้วจะบอกให้รู้เลยว่าที่ทำอย่างเดียวกันอีกแห่งหนึ่งแบบเดียวกันเลย ให้พื้นที่แบบเดียวกันเลยกับ ก.พ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เพราะจะนั่นนี่คือตัวอย่างแล้วย้อนกลับไปແຄมที่ข้อที่หนึ่งนะ

ข้อที่สามคือ การที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมีบทบาทในการพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่น ท่านนั้นเป็นขุมพลังวิชาการความรู้ ท่านเก่ง ท่านแม่น ท่านแน่น แต่มหาวิทยาลัยไม่ได้มีหน้าที่ว่าครออย่างเรียน สอบเอ็นทรานซ์เข้ามาแล้วมานั่งเรียนกันสองกัน จะมีคนจำนวนหนึ่งที่ไม่สอบเข้ามา แต่ควรที่จะเอาเข้ามาขัดสีชีวิตร้อนและให้ความรู้ ระยะสั้นระยะยาวอะไรก็แล้วแต่ ให้ท่านไปคิดเอา วันนี้ท่านได้ทำอยู่แล้วละ เมื่อเข้ามาบ้านนี้เปิด ๆ รายงานที่ท่านอธิการนำมาให้ดูก็ตื่นเต้นดีใจ ไปที่อื่น ผมก็จะยกตัวอย่างให้ ทุกวันนี้ก็หา กิน เอาทางนี้ไปขายทางโน้น เอาทางโน้นมาขายทางนี้ เมื่อเข้าได้เปิดอ่านราชภัฏสองขลາເພວກອາສາພວກດໍາຈຳມາສອນການຫຼັກຖຸ นີ້ຂອງອົງດືອນດືອນ ດືອນ บຸດລາກໃນທ้องถິນ ດົນແຫ່ນໜີ້ຈະເປັນຕົ້ນດັ່ງຮັກກາຫາອັກຖຸ ແຕ່ຄ້າໃຫ້ໂດຍການເສີ່ງເງິນຄ່າສົມຄ່ຽເຂົ້າເຮືອນ ທີ່ນີ້ເຂົ້າໄປໄປ ໄມຕ້ອງເສີ່ງເງິນສົມຄ່ຽ ເຂົ້າເຮືອນເອັນທຽບທີ່ເຂົ້າໄປສອນ ແກ່ເກີນທີ່ຈະກຳມຳຢັ້ງນັ້ນ ແລ້ວ ຮັກກັງຈັດໂຄງການຂ້າຮ້າການໃນທ้องถິນ ເວົາພະເຈົ້າວາສະສັກ 4-5 ຈັງຫວັດມາອົບຮມບ່ຽຍ ຕາຍຄວາມຮູ້ ມີຄາມທ່ານອົງດືອນດືອນ ນີ້ຈະກຳມຳຢັ້ງນັ້ນວ່າກຳມຳຢັ້ງນັ້ນ ທ່ານອກວ່າມານານີ້ເກີນການຄາສູນ

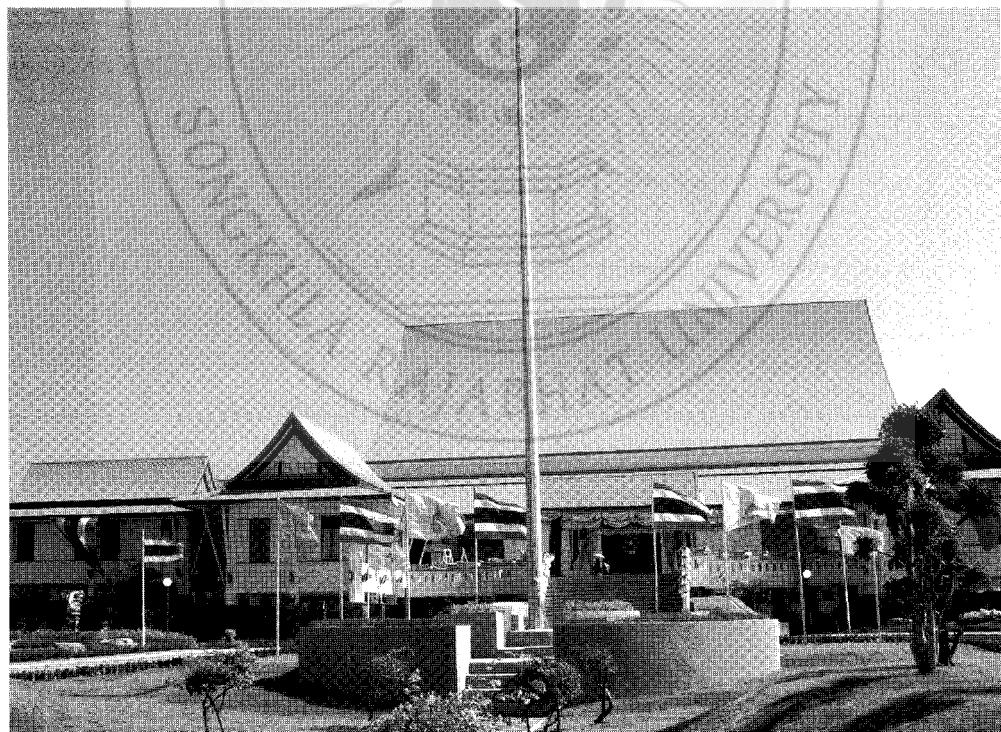
ทำ ผมเลยทำ ผมเลยถามข้อที่สองว่า แล้วมหาวิทยาลัยราชภัฏมีคนมีความรู้ไปสอนพระแล้วเหรอ เปป้าหรือครับต้องนิมนต์พระมาสอนพระ แต่เราให้ที่เราจัดหลักสูตร เราก็บริการกัดๆหาร ความจริง อีกข้อหนึ่ง ก็คือว่าเราได้เงินอุดหนุนมาทำ ผมถามว่าท่านเอาเงินอุดหนุนมาจากไหน สำนักพุทธ ถูกนี่ก็ถูกอีก อย่างไปห่วงเรื่องเงินเรื่องทุนเรื่องรองเลยครับ เมื่อจะทำบันทำได้หาได้ บางแห่งก็มี คนออกให้ บางแห่งคนไม่ออกให้ ห้ามเก็บเอาจากคนที่เรียน เพาะจะนั่นการอบรมบุคลากรใน ห้องถินมีตั้งแต่อบรมพระ อบรมนักธุรกิจในห้องถิน เรื่องนั้นเรื่องนี้ เกี่ยวกับการทำมหากิน อบรม ข้าราชการเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ธรรมาธิษา หรือจะอบรมการเมืองการปกครอง อบรม จนถึงนักการเมืองในห้องถิน

เร็ว ๆ นี้เอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถินได้ลงนามใน MOU คือ บันทึกข้อตกลงกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏหลายแห่งรวมทั้งสิบสามสถาบัน ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครจัดสอนหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตร์ นี่คือให้ปริญญาคนที่เข้าไปอยู่ใน อ.บ.จ. อ.บ.ต. เทศบาล คณเพลานิรภัยบัง ไม่รู้บัง มีปริญญานิรภัยบังไม่มีปริญญานิรภัยบัง จบเกษตรบัง จบวิทยาศาสตร์บัง จบครุบัง แต่สิ่งหนึ่ง ที่เข้าต้องรู้หน่อยคือการเมือง การปกครอง กฎหมาย พอกนำมาเรียนกัน 3 เดือนก็ยังไม่ได้อะไร เรียน 6 เดือนก็ยังไม่ค่อยได้อะไร ถ้าจะให้ได้อะไรก็ต้องให้รู้สึกคุ้มกับที่จะมาเรียนแล้วมาได้ อย่า กระนั้นเลยคุณมาเรียนแล้วคุณเอาปริญญานิรภัยไป แต่คุณไม่ต้องมาสอบเอ็นทรานซ์เหมือนชาวบ้าน ถ้าสอบกันคุณก็แพ้ลูกคุณ ก็คือบริการอีกอย่างหนึ่งในการที่จะทำพัฒนาบุคลากรในห้องถิน น่าทำ มากแล้วได้รายได้ด้วย แล้วบางทีไม่ต้องมาทำที่นี่ด้วยนะ สัญจรอุปไปทำที่ไหนก็ได้นะแล้วแต่จะคิด

ข้อที่สี่ อันนี้เรื่องสำคัญแล้วก็อาจจะไม่ยกและสนุก คุณจะทำได้อ่ายแล้ว คือ การที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าไปเมืองทบทวนในเรื่องศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ ของห้องถิน ผมว่าวันนี้ทุกแห่งทำแล้วละ และทุกมหาวิทยาลัยทำทั้งนั้น เพราะว่ามหาวิทยาลัย ทั้งหมดในประเทศไทยมีวัฒนประสัช์หรือว่าหน้าที่สำคัญอยู่ข้อหนึ่ง คือ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยทุกแห่ง มีหน้าที่อยู่ 4 อย่าง การเรียนการสอน การวิจัย การบริการสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หลายมหาวิทยาลัยนึกไม่ออกว่าการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมนี้ ทำอะไร ผูกยังขำเลย แต่อย่างน้อยก็ต้องทำ ถ้าไม่ทำเขาก็ถือว่าผิดภารกิจหน้าที่ แต่นึกไม่ออกว่าจะทำอะไร เขาเลยทำอะไรรู้มั้ยครับ สร้างเรือนไทย ไปดูเมืองหมัดละเรือนไทย ตลาดไทย และพอครามถามว่าทำทำไม ก็นำไปทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แล้วอย่างอื่นคือคิดที่หลัง ความจริงทำได้เลย มหาวิทยาลัยอื่น ๆ เวลาพูดถึงทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมนี้เขาไม่ใช่ท้องถิ่นนะ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ แต่เมื่อราชภัฏผูกพันกับท้องถิ่นคำว่าทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เอกลักษณ์ ภูมิปัญญา ประวัติศาสตร์ โบราณคดี จึงต้องตามด้วยคำว่าของท้องถิ่น

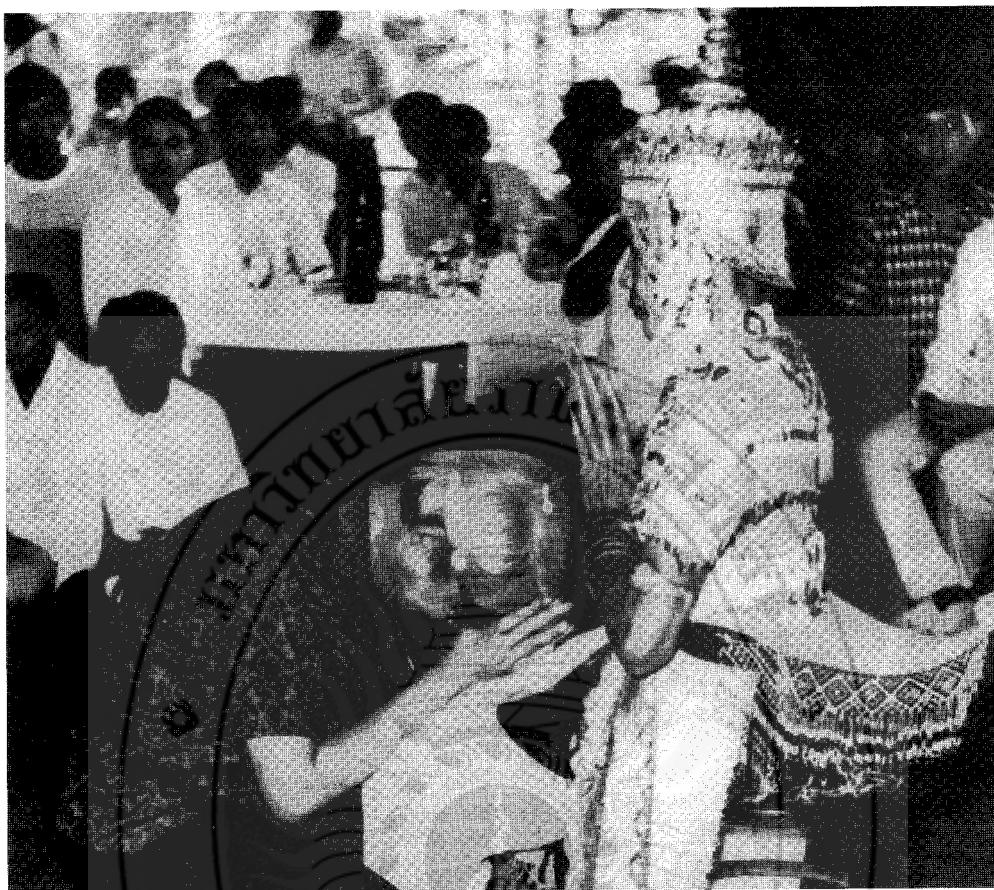
เมื่อเข้าท่านอธิการบดีราชภัฏอชิบะในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ว่าหอประชุมแห่งใหม่ดูเก็บเท็จทึ่กส่ายกังวลดี แต่ห้องหมุดคือศิลปะที่พัฒนามาจากศิลปะเรือนไทยพ่อแม่ลูกซึ่งอยู่ที่เกะยอน นี่ถูกนิดเดียว เมื่อพิจารณาดูแลกันอย่างไร ผลโดยแนะนำกว่าไม่มีอะไรทำก็ให้คนเช่าแต่งงาน คือไม่มีครมาใช้ประโยชน์ต่อไปก็โกร姆 จัดนิทรรศการ จัดงาน จัดบรรยาย จัดวิชาการ เพราะว่าผมเห็นราชภัฏสองสถาห้องประชุมเยอะเหลือเกิน ไอ้นี่แห่งหนึ่งไอ้นั้นแห่งหนึ่งเยอะไปหมด และสุดท้ายก็ถ้าห่วงอันนั้นก็มาใช้ห้องนี้ อยู่ไปนาน ๆ ห้องนี้ดีห้องโน้นเจ็บถ้าไปใช้ห้องโน้นหมัดห้องโน่นก็โกร姆 เพราะฉะนั้นมันต้องคิดแล้วจะจะบริหารจัดการ ซึ่งท่านบอกทำนิดได้ไว้แล้ว ขอให้ท่านกลับมารอ本身สองเต็อะ แต่ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา โบราณคดี อยู่ในเมืองของมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งที่ต้องทำ

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรการแสดงในรำของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ณ สนามบินบ้านทอน อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรожน์ ด้วงวิเศษ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถวายรายงาน

ผู้รู้มานานแล้วราชภัฏสกลฯได้ทำสิ่งหนึ่ง ซึ่งเคยไปต่อว่ามหาวิทยาลัยทักษิณ่าว่า เรื่อง ควรจะทำคุณไม่ทำ ราชภัฏสกลฯเอาไปทำแล้ว คือ ส่งเสริมเรื่องโนราแล้วทำได้ดี ได้ดังแต่เมื่อไปครอบครุ แล้วถ่ายทอดความรู้มาจากศิษย์ชั้นอุปถัมภ์นราฯ ครูโนราที่เก่งที่สุดในโลก เก่งขนาด หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เขียนลงในสยามรัฐตอนท่านยังอยู่เลย ไม่ใช่ตอนนี้นะ ว่ารำงาม เนื่องอกบันเทวตามารำ ไม่ใช่คน ท่านบอกผู้คนเห็นก้มลงกราบโดยสนใจใจว่านี่คือเทวดา ท่านถึงเรียกว่า พุ่มเทวากุญช อุปถัมภ์นราฯ ลูกศิษย์ลูกหาท่านก็ถ่ายทอดมา ถ้าคร่าวไม่สนใจไปดี วันหนึ่ง ก็หายหมด ก็รักกันตามศala หลักเมืองต่อไปนี้ ที่นับถ่ายทอดมาแต่ก่อนอยู่ในวงแอบเล็ก ๆ เล่นกัน ไม่เท่าไร จนวันหนึ่ง เอาไปรำถวายสมเด็จพระนางเจ้าฯ ท่านประทานเงินมาแสนหนึ่งเมื่อ 10 กว่า ปีมาแล้ว แล้วน่าประทับใจที่สุดเมื่อท่านพระราชทานเงินแสนหนึ่งแล้ว ถ้าท่านแน่ ๆ เสียก็คงเขียน ๆ ประโภคสุดท้ายท่านหันมาบอกก่อนที่ท่านจะเสด็จฯ ขึ้นพระตำแหน่งก้าว เป็นน้ำดูหังว่างจะได้เห็นอีก ที่นี่ราชภัฏอยู่ไม่ได้แล้ว รักกันใหญ่เลยเป็นนั้น เพื่อว่าปีหน้าได้รำถวาย แล้วท่านก็พระราชทานอีก เบ็ดเสร็จหลายปีรวมกันเป็นล้านแล้ว แล้วก็สอนกันต่อๆ มา นี้คือวิธีหนึ่งที่จะรักษาไว้ได้

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช กราบขอพรพ่อขุนอุปถัมภ์นรากร (พุ่ม เทวา) ณ โรงแรมสมิหลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เมื่อปี พ.ศ. 2517

ยังมีอย่างอื่นอีกท่านลองคิดดูซึ่งผมไม่มีความรู้พอในเรื่องนี้ และเคยยกตัวอย่างมาหลายที่แล้วว่าเกะยะห์ือรีดี ๆ เยอะ สำหรับแบ่งพื้นที่กับมหาวิทยาลัยทักษิณ อะไรก็มีมหาวิทยาลัยทักษิณทำ เราก็ไม่ทำ อย่างผ้าเกะยะห์ อุปราชัญมหาลัยปีแล้วนะ ใครให้ใส่ ผมไม่ใส่ เพราะซักที่เดียวเจ็บเลย ทำไมไม่ยอมไม่คิดไม่ทำอะไรให้ได้ เดิมที่ผ้าที่เมืองจันทบุรีย้อมสีก็ตก เวลาซักก็ไม่มีใครอยากใช้ เสื่อจันทบุรีนี่ใครนั่งลูกขี้นสีติดกันไปเลียนะ จนสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีท่านไปประทับอยู่ ท่านได้พัฒนา ท่านจ้างคนจากเมืองนอก จันกระทั้งทำให้ย้อมสีเสื่อจันทบุรีนี่ได้ดี ดังไปทั่วโลก และท่านเป็นคนแรกที่บอกว่าอย่าทำ เป็นเสื่อเลย ทำเป็นที่ปูรองงาน ทำเป็นที่รองแก้วเล็ก ๆ จากเสื่อผ้าใหญ่นั่งกันทั้งบ้านเปลี่ยนเป็นที่รองงานเล็ก ๆ แล้วก็ขายดีเป็นเทน้ำเทท่า ยิ่งกว่าตอนเป็นเสื่อหนังกู ๆ เข้า ท่านบอกว่าเมื่อทำได้หมดทุกอย่างแล้วทำตั้งแต่รองงาน รองแก้ว เป็นเสื่อ เป็นกระเบ้า ห่อเป็นที่เดียวกันแล้วขายทั้งแพ็ค เส้นหมี่เมืองจันทบุรี มีนานาแล้วแต่ก็งั้น ๆ สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี ท่านไปพัฒนาจังกลายเป็นก่วยเดียวเส้นจันทน์แล้วดังไปทั่ว กิมดู สงขลาสิว่าทำอะไรได้ก็

เมื่อไม่นานมานี้ผมได้คุยกับนักเกษตรท่านหนึ่ง คือ ศาสตราจารย์ จรัญ จันทร์ลักษณา เป็นคนสกลฯ ท่านบอกอาจารย์วิชชานรู้จักวัวชนใหม่ รู้ครับ เคยดูใหม่ ไม่เคยครับ ทำไม่ถึงไม่เคยดู ก็อยากดูแต่ไม่รู้ต้องที่ไหน และคุณรู้ไหมว่าวัวชนมันเป็นเทคนิค เป็นศิลปะ วัวชนดีที่นี่ถึงจะชนได้ ชนแล้วมันเป็นอย่างไร ชนแล้วให้ชั้นทำอย่างไร ชนแล้วถ้ามันเกิดตายแล้วทำอย่างไรต่อ เนื้อวัวชนเอาไปกินได้ไหม เข้าต้องเลี้ยงพันธุ์ให้นสิงเขามาชน ของอย่างนี้มันเป็นของคุ้งกับภาคใต้ นะครับ แต่ทุกวันนี้มีแต่จะเสื่อมสลายหายไป มันควรจะมีการเรียน การสอน การพัฒนา เป็นหลักสูตรสั้น ๆ อะไรก็ตาม จะนั่งฝากรไรให้คิดว่าท่านจะทำอะไรได้บ้าง เพื่อปีหน้าราชภัฏจะตั้งคณะวัวชนขึ้น

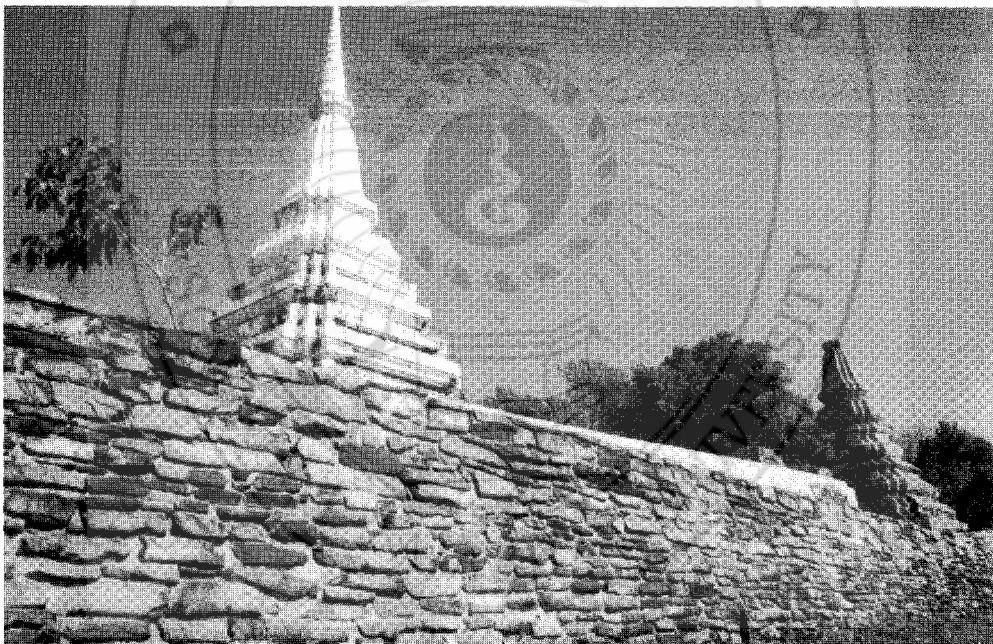
ท่านเคยคิดใหม่ว่าในจังหวัดสกลฯ นี้มีชุมชนหรืออาหารอะไร ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด มีเยือนะครับ บางอย่างทั้งจังหวัดมีอยู่เจ้าเดียวด้วย เจ้านี้ด้วยเมื่อไรก็หายไปเมื่อนั้น ของอย่างนี้ ทำไม่ไม่ไปสืบไปสถานะหนุ่มบำรุง ไม่ได้แปลว่าเอาไปตั้งเป็นคณะ แต่ว่าเมื่อทำแล้วเรียนทำสอน ท่านจะทำอะไรได้อีกหลายอย่างสุดแท้แต่ท่านคิดออก ว่าจะทำอะไร ครรเป็นชาวสังฆ่าท่านรู้จักชนม์กรอกใช้ใหม่ครับ รู้ใช้ใหม่ มีครรในห้องนี้ที่ไม่รู้จักบ้างดีกว่า คนไม่รู้จักจะเบื่อ แล้วท่านรู้ใช้ใหม่ ว่าเจ้าที่ขายตั้งอยู่ที่ไหน รู้ใช้ใหม่ครับ และรู้ใช้ใหม่ทั้งจังหวัดสกลฯ มาเมื่อยุคเจ้าเดียว รู้ใหม่ครับ และรู้ใหม่ว่าทั้งโลกมีอยู่เจ้าเดียว คือเจ้านั้น แล้วเคยรู้ใหม่ว่าถ้าเข้าตายเสียนี่จะทำอย่างไรต่อ ไม่มีลักษณะรู้ใช้ใหม่ว่าหมูสูญที่ดังไปทั่วประเทศไทยมีขายอยู่ 2-3 แห่ง ในจังหวัดสกลฯ เช่น ที่ตั้งหลักเมือง วันใหม่อนากินไปบ่ายก็รู้ว่า เข้าปีร้านหมดไม่มี เพราะเข้าขายหมด เทคนิคดีอย่างนี้ ทำไม่ถึงไม่มีการเผยแพร่ไม่มีการถ่ายทอด ยังมีอีกดังนี้ เนี่้จะนำมาทำอย่างไร ให้มันยิ่งยืนให้มั่นคง ลองคิดดู

ท่านมีคณฑ์เทคโนโลยีการเกษตร ทำอย่างไรให้ขั้นแมตรายทำแล้วอยู่นานได้ 3 เดือน อะไร อย่างนี้ มีอยู่วันหนึ่งผมเจอมาราชวงศ์นั้นด้วย กับอุตสาหกรรมชีวชิมอะไรมาเยี่ยมและยอมจะให้ไปเชิญอะไรที่ส่งมา แก่ท่านว่าเจ้าไหน ผมบอกว่าเจ้าไหนก็ได้แต่ที่ส่งมาขอร้อยมาก คือ ข้าวมันแกงไก่ หายไป 3 เดือนเจอคุณชายคนนั้นด้วยแกนออกว่าคุณมาหลอกผม ผมไปกินมาแล้วไม่ได้ความ ผมถาม คุณชายกินเจ้าไหน แกนออกซื้อเจ้านั้น ผมบอกไม่ได้ซื้อเจ้านั้นกิน ผมซื้อเจ้านั้น พอดีปีนี้ ผมรู้เลย ว่าเอยว่าข้าวมันแกงไก่มันคือข้าวมันแกงไก่ แต่ละเจ้ามันไม่เหมือนกัน แสดงว่าเทคนิคไม่ดีกันแล้ว นะครับ ไอ้สิ่งอย่างนี้มันก็พัฒนาได้ คำว่าพัฒนาไม่ได้แปลว่าจะต้องสอนนะครับ เอามาฝึกนำมาใช้เป็นตำรา เอามาเผยแพร่ สุดแท้แต่ท่านจะไปทำ นี่ยกตัวอย่างมาทั้งหมดอยู่ในข้อเดียวเท่านั้น คือ ศิลป์พัฒนาธรรม ภูมิปัญญา

ประวัติศาสตร์นี้ก็สำคัญ ผมเคยถามมาหลายคนว่าประวัติศาสตร์ ข้อนี้ไม่ได้ว่าท่านเคยรู้หรือไม่ว่าพระเจ้าตากสินเคยมานอนอยู่สกลฯ 3 เดือน ไม่มีใครรู้ มีบางคนถามตอนโรงเรียนที่ไหน บางคนมาถามว่ามาตอนไหน ตอนที่ท่านปราบกึกต่าง ๆ ท่านเป็นพระเจ้าแผ่นดินท่านปราบกึกเจ้าฝางใช้ใหม่ครับ เจ้าพิมาย และวันหนึ่งท่านลงมาปราบกึกครรภ์ธรรมราช พอบรับกึกครรภ์ธรรมราชเสร็จท่านเลยมา ware สงสัย ไม่รู้มาทำไม แต่ ware มา ก็แล้วกันและ มาถึงสงสัยเจ้าเมืองไม่มีความสามารถ ปลดเจ้าเมืองแล้วตั้งจีนคนหนึ่งขึ้นมาเป็นเจ้าเมือง จีนคนนั้น คือ ตันตะรุกุ ณ สกลฯ มาจนบัดนี้ และมาอยู่ตั้ง 3 เดือนจัดการบ้านเมืองจนเรียบร้อย แล้วท่านดังสกลฯ ให้เป็น

เมืองหน้าด่าน เมืองหน้าด่านนี้ แปลว่าชายแดน พอยเลยกางสงขลาไปไม่ใช่ของเรา เลยไปก็เป็นปัตตานี เป็นไทรบุรี แล้วคราไดก์ตามที่อยุธยา หรือชันบุรี หรือกรุงเทพฯ อ่อนแอก เมืองชายแดนก็จะยกหัวมารบกับสงขลาเพื่อขึ้นไปดินครายให้ได้ ถ้าชนะสงขลา ก็บุกไปนครศรีธรรมราช ถ้าชนะนครศรีธรรมราช ก็บุกกรุงเทพฯ เพราะจะชนะกรุงเทพฯ ต้องส่งทหารมาปะทะปะทันที่สงขลา สงขลา จึงต้องเป็นแหล่งชุมนุมทางทหารตอนนั้นพอ ๆ กับอรัญประเทศ วันนี้

ผมเคยบรรยายไว้เมื่อเดือนที่แล้วที่ผมมาว่า สมัยรัชกาลที่ 3 เมื่อตอนไทรบุรี ปัตตานี แข็งเมือง ไม่ยอมส่งดอกไม้เงินดอกไม้ทอง แล้วก้าวร้ายยกหัวมาตีเมืองสงขลา สงขلامีสมรภูมิที่สงขลาบกับปัตตานีอยู่ดังนี้ วันนี้ซึ่งได้ใหม่ว่าสมรภูมิที่ตายกันดังเบื้องอยู่ที่ไหน ซึ่งไม่ได้ถ้าสนใจ ขวนขวยจริง ๆ มันต้องหาได้ แล้วสร้างเรื่องเป็นแหล่งท่องเที่ยว แล้วมันอาจจะทำอะไรได้เยอะที่มันมีเงินมีทองเข้ามา รัชกาลที่ 3 ส่งขุนนางสองพี่น้องเข้ามาลงมาเป็นพระยาทั้งคู่ มาอยู่ที่นี่ 3 เดือน ปราบกบฏสูกับข้าศึกกับเรียบร้อยชนะ ท่านก็สร้างเจดีย์ขึ้นบนหัวเขาแดง คนพี่สร้างองค์คุณของสร้างองค์เป็นอนุสรณ์เจดีย์คำ เจดีย์ข้าวมาจนทุกวันนี้ เจดีย์ยังอยู่จนเดียววนี้ แต่คนสงขลาลืมไปแล้วว่าเจดีย์อะไร สร้างทำไมและใครสร้าง

เจดีย์สองพี่น้อง บนเขาแดง อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา สร้างในสมัยรัชกาลที่ 3

สองพี่น้องตระกูลบุนนาค พอยท่านกลับไปแล้วก็ได้เป็นใหญ่เป็นโต คนพี่ได้เป็นสมเด็จเจ้าพระยา เรียกว่าสมเด็จเจ้าพระยาองค์ใหญ่ คนน้องก็ได้เป็นสมเด็จเจ้าพระยา เรียกว่าสมเด็จเจ้าพระยาองค์น้อย คนพี่ไปสร้างวัดเรียกว่าวัดประยูรวงศ์ เพราะท่านชื่อเจ้าพระยาประยูรวงศ์ คนน้องไปสร้างวัด เรียกว่าวัดพิชัยญาติ เพราะท่านชื่อสมเด็จเจ้าพระยาพิชัยญาติ เป็นตระกูลบุนนาคสืบมาจนถึงคุณสร่าง ผมเคยไปเยี่ยมเยียนพบปะกับผู้หลักผู้ใหญ่ตระกูลบุนนาคพวงนี้ แปลกใจไปเห็นนั้ง

กินข้าวยำ ผมถานว่าทำไม่บุนนาคเข้าแรกไม่ใช่หรือ ลงเรื่อมาจากเมืองอิหร่าน ทำไม่กินข้าวยำได้คำตอบที่ประทับใจ เมื่อวันหนึ่งผมไปอ่านหนังสือ อาจารย์คึกฤทธิ์เขียน ท่านบอกตระกูลบุนนาค เข้าจะกินอาหารอยู่สองอย่าง คือ หนึ่งข้าวหมกไก่ เพราะเป็นแยกมาจากอิหร่าน อีกอย่างหนึ่งคือ กินข้าวยำ เพราะสมเด็จเจ้าพระยาสองพี่น้องไปนอนอยู่สังฆลา 3 เดือน กินข้าวยำทุกวัน เมื่อกลับเข้ามา ก็ทำกิน และลูกหลวงก็ทำกินสืบมาจนทุกวันนี้ คือเรื่องแบบนี้มันต้องจำ ต้องเล่า ต้องฟัง ต้องสอน ต้องเรียน และต้องถ่ายทอด และมันทำให้น่าฟัง愉悦 คนไทยข้าวยำในสังขละกูนขายข้าวยำคงข้าวยำคง ไม่มีใครซื้อกิน ข้าวยำสมเด็จเจ้าพระยาขายดีนั่น ใจจะเอ้าไปใช้ก็ได้นะ อันนี้

ข้อที่ห้า ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้เข้าไปทำกับห้องถังอยู่แล้ว และขอร้องให้ทำต่อไปให้มากขึ้น ผมเกี่ยวข้องอยู่ด้วยเรื่องนี้ คือ บทบาทในการพัฒนาสู่มหा�ภาคเศรษฐกิจและสังคม คนที่อยู่กรุงเทพฯ เวลาเยี่ยมชุมชน ทະเลสาบสังขละกูนนี้ก้าวไม่ออก ความเป็นจริงที่นี่ก็อกกิ้งคือภาวะหนุนake แม้วันนี้ไม่ได้อยู่ในทະเลสาบแต่อยู่ในมหาสมุทร แต่ในแผ่นดินมันจะมีทະเลสาบซึ่งอยู่ต่อนบนตอนกลาง ตอนล่าง และก็ตอนบนนี้ให้ลงตอนกลาง ตอนกลางให้ลงตอนล่าง ตอนล่างให้ลงตอนกลาง ตอนกลาง ตอนล่าง ทະเลสาบเหล่านี้ได้ลงมาตั้งแต่ครศรีธรรมราษฎรอนล่าง พัทลุงจนกระทั่งมาถึงสังขละกูน เก้าย้อยอยู่ในทະเลสาบแล้วน้ำก็ไหลออก ที่นี่แผ่นดินที่คั่นอยู่ระหว่างทະเลสาบ 3 ทະเลสาบกับอ่าวไทย เรียกว่าคานสมุทรสหัสพันธุ์ เป็นแผ่นดินที่อยู่ตรงกลางขบวนด้วยน้ำสองข้าง น้ำข้างหนึ่งก็คือทະเลสาบ น้ำอีกข้างหนึ่งก็คือทະเลหลวง เรียกมาแต่โบราณว่า คานสมุทรสหัสพันธุ์ คานสมุทรสหัสพันธุ์ไม่ได้จำกัดอยู่แค่ครับ เป็นคานสมุทรที่มีความเจริญรุ่งเรืองมากับพันปี เราไม่รู้เลยจะจำกัดที่เราไปเจอก็มือ เจือไฟ เจօกระดูก เจ้อวัด เจօเจดีย์ เจօพระปรางค์ เจօเทวรูป เจօพระโพธิสัตว์ อโโมกิเตศวร ซึ่งในประเทศไทยไม่มีที่ไหนเลียนยกจากที่นี่ เพราะจะนั่นมันไปอยู่ได้อย่างไร คงไม่มีประโยชน์มากแล้วนำมาฟังไว้หrophic เขาคงสร้างเขาคงทำกันมาเมื่อพันปี และทำไม่ถึงทำกับอกว่า ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี มันเริ่มที่ตั้งนี้ นั่นคือยุคศรีวิชัยนะครับ เพราะจะนั่นแสดงว่าคานสมุทรสหัสพันธุ์เป็นพันปี คร่าวไม่เชื่อ ขึ้นไปดูได้ ไปดูวัดพระโค หลวงพ่อทวด ไปดูวัดดีหลวง สารพัดวัด อาจารย์บรรจุเรื่องดีที่สุด เท็นเคยເຂົາວ່າໄຕອະໄຮຕ່ອະໄຮມາອົບຍາຍ หັ້ງໜົດທີ່ເລັກຈຳມາຈາກແກ ຜິດກີໂທແກລະ

ที่นี่ทະเลสาบสังขละกูนที่มีต่อนบน ตอนกลาง ตอนล่าง มันมองในแนวตั้งมันคือวิถีชีวิต แต่โบราณกาลเป็นอยู่อารยธรรมของชาติ มองในแนวของกาลเวลาที่มีอยู่ข้างๆ สองฝากผั้งนั้น ปลูกข้าว นาถุก ปลูกต้นตาล ชาวบ้านขึ้นตามมาตั้งแต่โบราณ มองในแนวของทรัพยากรทางทะเล ปูปลาถุกหอยมากมายชากชุม วันนี้ทั้งหมดที่ผมเล่าคืออดีตทั้งนั้นนะครับ ต้นตาลก็หมด ข้าวก็ไม่มี นาถุกก็ไม่มี หรือมีก็ทะเลกันระหว่างนาถุกกับนาข้าว วัดวารามอะไรที่ผมเล่าก็พังลายวินาศ พินาศสันตะโรไปหมดแล้ว ในทະเลปลาปูถุกหอยก็ไม่มี อะไรก็ไม่เท่ากับพอดีนเขิน ผมจำได้ผมคนที่นี่ 30 ปีที่แล้ว ผมไปเกะยอไปลำบากเหลือเกิน เพราะน้ำมันลึก วันนี้ท่านเก็บจะเดินจากฝั่งไปเกะยอได้แล้วนะเพราะน้ำมันตื้น เจ้าหน้าที่เคยอธิบายให้ผมฟังว่าน้ำร้อนเกะยอ เกะยอที่เรา Russell ก็ถูกเฉลี่ย 1 เมตร แปลว่าจมลงไปไม่ถึงระดับครับ

สองปีที่แล้วก็พามนั่งเรือไปดูอุทยานแห่งชาติ ผ่านไม่เคยไปมาก่อนเพียงไปหนึ่งวันและ เจ้าหน้าที่เกษตรที่อธิบั�พุดสิ่งที่ทำให้ผมตกใจมากกว่า ท่านเห็นไหมครับ เกาะนั้นที่เราจะไปกัน ผ่านออกเห็น เมื่อก่อนนี้ไปลำบากมากครับ เพราะว่าเมื่อก่อนนี้เกาะมันอยู่ห่างออกไป เดียวนี้ไปง่าย เพราะเกาะมันเลื่อนเข้ามาอยู่ใกล้เรา ผลกระทบทำไม่แกะคุณเป็นอย่างนั้น เขานอกไม่ใช่หรอ กความเป็นจริงก็คือว่าแผ่นดินผังในนั้นมันตื้นมากเขิน จนกระทั่งมันยืนอยู่จะชิดเกาะอยู่แล้ว เมื่อมันเว้า เข้าไปเยอะ เมื่อก่อนนั่งเรือไปข้ามหนองน้ำถึงเกาะวันนี้นั่งเรือ 1 นาที ก็ถึงแล้ว พ้ออกราก แผ่นดินนิดเดียว ก็ถึงเกาะ เพราะแผ่นดินมันยื่น มันตื้น มันเขินอกมาหมด สวยงามเต็ม อึกไม่นาน เราก็เดินไปเกาะหนูได้ ดีไม่ต้องลิกลอยอังการตรงนั้นเพราะที่มันตื้น นี่คือเหตุผลที่ต้องมีการพัฒนา ลุ่มน้ำทะเลสาบลงมาเป็นการใหญ่ ตั้งแต่ชุดลอกลันดอน ชุดลอกให้มันลึก แล้วก็แลจัดระเบียบ เรื่องไชปล่า เรื่องการประมง ต้องเอาพันธุ์ปูปลา กุ้งหอยมาปล่อย ต้องดูแลเรื่องระหว่างชาวนาข้าว กับนกุ้งที่จะลุบบ่อนกันอยู่ ต้องปลูกต้นตาลขึ้นตามให้มันมาก ต้องรื้อฟื้นวิถีชีวิตคนสองฝ่ายฝั่ง ต้องหันบารุงโบราณสถานโบราณวัตถุ เอาประเพณีวิถีชีวิตเดิมกลับเข้ามานะ แล้วก็ทำให้มันเป็นแหล่งอาหาร ปูปลา กุ้งหอยในทะเลสาบลงมาและอ่าวไทยนั้นเลี้ยงคนทั้งประเทศมาเป็นเวลานานนะครับ เดียวนี้ไม่มีใครที่เป็นชาวลงมาตั้งใจขึ้นบุญ ชือปล่า ชือกุ้ง ชือหอย ชือกั้ง อะไรแปลก ๆ ได้วันนี้ นึกให้ตายก็นำไปถือมันไม่มีอะไรให้แล้ว เพราะฉะนั้นมันถึงมีโครงการใหญ่ถือเป็น โครงการใหญ่อันดับ 3 อันดับ 4 ของประเทศไทยว่า พัฒนาลุ่มน้ำ ทะเลสาบลงมา ทำกันมหาศาลรื้อบาล แล้ว ผ่านยอมรับเลยว่าชนเช้าไปในบางรัฐบาลเมื่อไปยังกับเรื่องการเมืองเข้า มันก็อิหรอมที่ว่าไป พัฒนาอะไรกันนักหนา เพราะพัฒนาไปมันก็ไม่เลือกเรา แต่วันหนึ่งมันต้องพัฒนามันต้องทำ เพราะฉะนั้นโครงการวันนี้ที่มีอยู่มันจึงปะทะปะทัง วันหนึ่งก็ต้องขึ้นมาวันหนึ่งก็ชบเชาลงไป

เมื่อไม่กี่ปีมานี้ ตอนนั้นผมเป็นประธานพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบลงมา เป็นคืออยู่รี้เรื่องหรอ กแต่เขาคงเห็นว่าเป็นคนลงมาเหมือนกัน เขายังตั้งมาเป็นประธาน ผ่านตื่นเต้นมากเลยในปีที่มีการ ทำแผนพัฒนา และที่ตื่นเต้นสุดคือด้วยไปที่ไหนผมก็อธิบั�พุดสิ่งที่ให้ฟังอยู่เรื่อย เพิ่งเห็นโครงการใหญ่โครงการเดียวในประเทศไทยที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงมา จับมือกับเทคโนโลยีราชมงคล จับ มือกับมหาวิทยาลัยทักษิณ และจับมือกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เอาอาจารย์โครงสร้างทางไหน จัดเป็นทีมมหาหมดแล้วมาทำงานร่วมกัน ทีมนี้ก็เง่งเรื่องประชาสัมพันธ์ คุณไปประชาสัมพันธ์กับ ชาวบ้าน ทีมนี้ก็เง่งเรื่องชุดลอกทะเลสาบคุณไปทำเรื่องชุดลอก ทีมนี้ก็เง่งเรื่องปลอยปลาปล่อยกุ้ง ลงในทะเล คุณไปทำเรื่องนี้ ทีมนี้ชำนาญเรื่องวิถีชีวิต วัฒนธรรม อารยธรรมคุณไปทำเรื่องนั้น เลัว ก็มาร่วมกันทำแผนพัฒนา แผนนี้ 5 ปี 10 ปี แล้วก็รื้อบาลกให้เงินไปทำด้วยนะ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ลงมาได้เงินมาพอสมควรที่จะทำเรื่องนี้ ก็ร้อยล้านบาท นี้แห่งเดียวนะ พอด เช้าไป 300 ล้าน แล้วโครงการนี้ทำกันเป็นสิบ ๆ ปีครับกว่าจะเสร็จ กว่าจะทำให้ทะเลสาบลงมา นี่ ปูปลา กุ้งหอยเต็ม กว่าจะทำให้เกาะอยู่ห่างออกไป กว่าจะทำให้น้ำนั้นลึก กว่าจะทำให้ตั้งดาลโนด เนีย拉斯พรั่ง กว่าจะทำให้ริบีชีวิตคนกลับมาอยู่ยังเหมือนเดิม ราชภัฏหรือไม่ใช่ราชภัฏสามารถมี บทบาทไปทำสิ่งอย่างนี้ได้

แล้วก็เรื่องสุดท้าย ที่ท่านจะเข้าไปทำกับห้องถังได้ ยังไม่เกิด แต่กำลังจะเกิดเตรียม ตัวไว้ก็ติดเมื่อกี้เวลา ก็จะได้ทำได้นะ เป็นสิ่งที่พูดกันมาตลอด 70 กว่าปี ว่าจะตากวีชีวิตของคนใน ประเทศไทย จังหวัด ห้องถังต่างๆ อยู่ที่คนกรุงเทพฯ กำหนด ซึ่งจริง จะพัฒนาอะไร จะทำถนน

ทำสะพาน ทำเขื่อน ทำอ่างไว้ช่างกรุงเทพฯ เป็นคนกำหนด กรุงเทพฯ ที่ว่า นี้คือ กระทรวง ทบวง กรม ที่อยู่ที่ส่านกลาง ทำอย่างไร ที่จะทำให้ห้องถินหรือห้องที่จังหวัด ดำเนิน เขากิดหรือ มีส่วน กำหนดบ้างว่า เขารู้ใจได้อย่างไร เขาจะทำอะไร ก่อนหรือ เขาจะทำอะไร หลัง เรื่องอย่างนี้ถ้าไป ร้องเรียนแล้วจะเรียกบังคับทางส่วนกลาง คุณก็คิดไป ใครไม่ว่าอะไรคุณ มันไม่ใช่แค่คิดถ้าคิดก็เอา เงินมาสิ ส่วนกลางไม่ให้ ถ้าคุณคิดคุณก็หาเงินเอง ถ้าเราคิดเราหาเงินให้แล้วเราก็ไปทำ ซึ่ง ห้องถินก็ไม่ได้อยากได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่รับเรามาเป็น เวลา 70 ปี มาแล้ว ก็คือว่าทำอย่างไร หนอที่จะให้จังหวัดแต่ละจังหวัดตั้งบประมาณเองได้ โดยไม่ต้องให้กระทรวง ทบวง กรม ตั้งบงให้ บัดนี้เป็นจริงแล้วครับ เมื่อมีการแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน สมัย นายกสุรยุทธ์ โดยการแก้ว่า นอกจากระบบทบวง กรม จะเป็นผู้ของบประมาณแผ่นดินมาพัฒนา แล้ว ให้จังหวัดของมีได้ จังหวัดไหนอย่างจะทำอะไรตั้งบขอไปเลย ต่อไปเราจะเห็นผู้ว่าราชการ จังหวัดเดินไปอธิบายงบประมาณชี้แจงงบประมาณ ถ้าคุณซื้อได้ คุณได้เงิน ได้เงินมาอาสามาทำแล้ว มันจะยุ่งต่างกันตรงไหน ถ้ากรรมเข้าข้อให้ ต่างครับ

ผู้ยกตัวอย่างมาตลอด เช่น สมมติว่าจังหวัดสงขลาอย่างจะมีหอดูดาว เรา ก็บอกไป ทางกรมอุตุนิยมวิทยา ซึ่งมีหน้าที่ ผอนำก็ไม่ออก กรมอุตุนิยมวิทยาเรื่องหอดูดาว บอกไปทางกรมนี้ ว่าช่วยตั้งบงหน่อยสิ แล้วมาสร้างหอดูดาวให้สงขลา ถ้ากรรมนี้เข้าเรื่องท่านเขากลัวท่านเขาก็ไปตั้ง งบให้ แล้วพอได้งบมาสมมติว่า 500 ล้านบาท ท่านรู้ไม่วันหนึ่ง ท่านอธิบดีกรมนี้เปลี่ยนไปคนใหม่ มาเป็นอธิบดี กรมนี้เขียนกับกระทรวง รัฐมนตรีของพรุกอิกพรุกหนึ่ง เข้าสามารถถอยกบ 500 ล้าน บาท ที่สร้างหอดูดาวไปสักห้าหกเดือน ไม่ได้ไม่ผิดกฎหมาย เพราะขอให้เป็นหอดูดาว

ผศ.ดร.ไพรожน์ ด้วงวิเศษ อธิการบดี สำราจสถานที่ก่อสร้างหอดูดาวภูมิภาคสำหรับประชาชนจังหวัดสงขลา ซึ่งจะสร้างบนเนินเขาสูงช้าง โครงการดังกล่าวเป็นความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครกับสถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2554

ท่านโยกงบหอดูดาวไปสร้างเขื่อนไม่ได้ ท่านโยกงบหอดูดาวไปเป็นงบหอดูดาวได้โดยย้ายจังหวัด เพราะฉะนั้นคือโภชของการที่กรมของบประมาณ ถ้าเมื่อได้จังหวัดลงมาของบได้เอง ก็ของบ 500 ล้านบาท มาสร้างหอดูดาวที่จังหวัดสงขลา แล้วพอได้บมา 500 ล้านบาทเปลี่ยนอธิการราชภัฏ เปลี่ยนผู้ว่าสงขลา ก็ให้มันรู้ไว้ว่า อธิการคนใหม่หรือผู้ว่าคนใหม่โยกงบ 500 ล้านที่ได้มาแล้วไป สร้างหอดูดาวที่กำแพงเพชรก็ເອສີ ແຕດອນທີ່ເປັນບ່ອງການ ກຽມຈະໂຍກຫຼາດຕາແນະ ທີ່ນີ້ພອຈັງຫວັດຂອງ ຈັງຫວັດກີ່ໄມ້ຍອມໃຫ້ຈັງຫວັດອື່ນເຄາໄປໃຫ້ໄມ້ລະ ກີ່ຕ້ອງປົກປັງສຸດໃຈຂາດດິນເພື່ອສ້າງຫອດຸດາວທີ່ສົງຂລາ ນີ້ເປັນເພີ່ງຕ້ອຍຢ່າງເຮືອງເດືອຍ ອານີສົງຄົ້ນການທີ່ຈັງຫວັດຂອງບໄດ້ເອງ ແລ້ວມັນກີ່ໄມ້ໃໝ່ງບຸດຸດາວຢ່າງເດືອຍນະຄັນ ຄົນ ສະພານ ເຊື່ອ ໂຮງຮຽນ ໂຮງພຍາບາລ ອະໄຣທີ່ຈັງຫວັດຈະທຳ ແລ້ວຈັງຫວັດພອດີເດັ່ນມາແລ້ວ ຈັງຫວັດຈະມີບັນຫຼາກໄປທຳເຫຼວ

ເມື່ອກ່ອນການມະລຸຂອງບໄປສ້າງເຂື່ອນ ພອດີເດັ່ນການມະລຸ ກີ່ສ້າງເຂື່ອນ ຈັງຫວັດສົງຂລາຂອງບມາສ້າງເຂື່ອນແລ້ວຈັງຫວັດສົງຂລາ ເຄົ້າບັນຫຼາກທີ່ໃຫ້ໄປສ້າງເຂື່ອນ ມັນໄມ້ຕ້ອງມີບັນຫຼາກຮອກ ແຕ່ຂ່ອໄທມີເຈິນ ເມື່ອມີເຈິນ 500 ລ້ານບາທສ້າງເຂື່ອນທີ່ສົງຂລາ ເຮັກເຈິນ 500 ລ້ານບາທ ຈັງການມະລຸ ແລ້ວທຳໄມ້ໄປໃຫ້ການມະລຸ ຂອດຕັ້ງແຕ່ແຮກ ໄມ້ໄດ້ຄ້າການມະລຸ ຂອດຕັ້ງແຕ່ແຮກ ພອດີເຈິນແລ້ວວັນໜຶ່ງມັນຈະເປັ້ນເຂື່ອນຈາກສົງຂລາໄປອູ້ທີ່ຫນອງບັນລຳກຸ່ມ ແລ້ວເຮືອງຈົງນະຄັນ ຄ້າໄມ້ອຍກາຈັງການມະລຸທຳທ່ານຈະຈັງບົຣີ້ຊັກທຳກີ່ເຮືອງຂອງທ່ານ ແຕ່ໃຫ້ການມະລຸມາຄຸມງານ ເພຣະລັກຊະນະມັນຈະຕ້ອງເປັນຢ່າງນີ້ໃນປະເທດໄທ ຕິດອູ້ອັນເດືອຍເທົ່ານັ້ນ ເມື່ອດອນກູ້ມາຍີນໃໝ່ເຂົາສົກ ເຂົາຄາມກາລາສົກວ່າແລ້ວຈັງຫວັດຂອງບເປັນ ແຮວ ແລ້ວຈັງຫວັດຮູ້ທ່ວາວ່າຄວາມເຈິນມາທ່າວ່າໄຣ ແລ້ວຈັງຫວັດຮູ້ທ່ວາວ່າ ຄວາມທ່າວ່າໄຣແລ້ວໃຫ້ໄປຂອງເຈິນຈັງຫວັດໄມ້ຮູ້ທ່ວາວ່າ ເພຣະໄວ່ໄວ່ ເພຣະໄວ່ໄວ່ໃຫ້ໄປຂອງເຈິນຈັງຫວັດໄມ້ຮູ້ທ່ວາວ່າ ເພຣະໄວ່ໄວ່ ເພຣະໄວ່ໄວ່ ເມື່ອເຄຍທຳ ແລ້ວທຳໄມ້ການທຳເປັນ ກຽມທຳ 70 ປີ ປີທີ່ 71 ມັນຄລ່ອງແລ້ວ ທຳໄມ້ຈັງຫວັດຈະທຳໄມ້ເປັນຈັງຫວັດໄມ້ເຄຍທຳ ຂອສັກ 70 ປີຄລ່ອງ ແລ້ວໃນ 70 ປີນີ້ທຳໄຈ້ຈຶ່ງເສົ່ງເຈົ້າໄມ້ຮອຈນ 70 ປີທີ່ 10 ເນັດຖານທີ່ໂຍກນົກລັບໄປທາງການມະລຸດາມເດີມລະ ແຕ່ສົ່ງທີ່ຈະໃຫ້ຈັງຫວັດທຳໄດ້ ບັດນີ້ພຣະກຸຖຸໝົກກາອກມາແລ້ວ ພຣະກຸຖຸໝົກນີ້ດີ່ພຣະກຸຖຸໝົກ ວ່າດ້ວຍການທັງນີ້ປະມານໃຫ້ຈັງຫວັດ ສະຄົ່ງທີ່ນີ້ຈັງຫວັດຂອງບໄດ້ເອງ ໂດຍກາຈັງຫວັດຈະທັງນີ້ຈັງຫວັດຕັ້ງທຳພັນພັນນາຈັງຫວັດ ໃຫຼ້ງວ່າປີນີ້ ປີໜ້າ ຈັງຫວັດຈະທຳໄວ່ໄວ່ບ້າງ 10 ອູ່ຢ່າງ 20 ອູ່ຢ່າງ ຕກລົງກັນຂຶ້ນມາເສົ່ງ ແຕ່ລະອ່າຍ່າໃຫ້ເຈິນກີ່ຕັ້ງຄົວເສົ່ງ ບອກ ດ.ຮ.ມ ແລ້ວໄປບອກສຳນັກງານ ແລ້ວໄປບອກສົກ ແລ້ວກີ່ເຂົາກູ້ມາຍີນປະມານອອກມາ ແລ້ວຈັງຫວັດຈະໄປກຳເປັນເຫຼວ ແຜນພັນພັນນາຈັງຫວັດຮູ້ວ່າທຳໄມ້ເປັນຜູ້ວ່າທຳໄມ້ເປັນຮອກ ທ່ວິທ່າທຳເປັນແຕກົງຈະໄມ້ຄຸກໃຈ້ວ່າບ້ານ ເພຣະໃນທີ່ສຸດຜູ້ວ່າກີ່ຈະຄຸຍກັບນາຍົກເຫຼົາກາຈາດອູ້ 2 ຄນ ເພຣະນີ້ແພນພັນພັນນາຈັງຫວັດກີ່ມາຈາກການຮະດມສຽບພຳກຳລັງໃນຈັງຫວັດ ຄາມຄົນໃນຈັງຫວັດວ່າຄຸນອາຍົກໄດ້ວ່າໄຣ ປີໜ້າເຮົາຈະເຂົາໄວ່ໄວ່ ສົງຂລານີ້ລະຕ້ອງຄາມກັນອູ່ຢ່າງນີ້ ຕ້ອງມີເວົ້າ ຕ້ອງຄາມພຣະ ຕ້ອງຄາມດາໄຕ້ ຕ້ອງຄາມໄຕ້ເຄຸງ ຕ້ອງຄາມນັກຫຼຸກົງ ຕ້ອງຄາມອ.ບ.ຕ. ອ.ບ.ຈ. ຕ້ອງຄາມເທັກບາລທັງໝດໃນສົງຂລາ ແລ້ວໃຈຈະມາເປັນກຸນຫຼູ້ໃຫ້ຈັງຫວັດໃນການທຳພັນບອກເລຍຮັບນັມຫາວິທາຍາລີ ໃນທັງຄົນ ກູ້ມາຍີນຂາເຂົ້າ ເຂົ້າໄມ້ໄດ້ເຂົ້ານຮາຊີກັນນະ ເພຣະມັນໄມ້ໄດ້ມີຖຸກແໜ່ງ ສາບັນອຸດມສຶກໝາດຕັ້ງເປັນທີ່ປັບປຸງຈາກຫວັດໃນການທຳພັນພັນນາທັງຄົນ ເພຣະແນ່ນອັນສາບັນອຸດມສຶກໝາດຕັ້ງ ໄມ້ໃຫ້ທ່ານອົບຮັດໄວ້ໂຮງຈົນ ແຕ່ມ່າວິທາຍາລີມີຕັ້ງຫລາຍສາຮັບຄະນະ ຄົ່ງຈະມີຫລາຍຄະນະມັນກີ່ຈຳກັດແຄນ໌ ທີ່ນີ້ມີຕັ້ງ 7 ຄນ ເຂົ້າຄົ່ງໃຫ້ຄໍາວ່າສາບັນອຸດມສຶກໝາດຕັ້ງທຳພັນໄໝ ໄມ້ໄດ້ກຳເປັນຫຼັງຈາກທຳກຳສົ່ງ

เพราะจะนี้แผนพัฒนาสุขภาพต่อไปนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย กับ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ต้องจับมือร่วมกันไปเป็นกุนซือจังหวัด ในการทำแผน ค่าจ้างได้มาแบ่งกัน ราชภัฏสุโขทัยต้องส่งคนไปทำ คระจะที่จะไปทำถ้าด้านเกษตรกรเทคโนโลยีเกษตรไป ถ้าด้านอุดสาหกรรมเทคโนโลยีอุดสาหกรรมไป ด้านการตลาด ด้านบัญชี ไม่รู้ทำนั้นมีกี่ด้านก็ไปทำกันช่วยกัน ด้านนี้มหาวิทยาลัยโน้นเข้าเก่ง กว่าให้เข้าทำ ด้านนี้มหาวิทยาลัยนั้นแข็งก็ให้เข้าทำ ก็ไปจับมือร่วมกันทำ ที่นั่นจะมีบางจังหวัดที่ไม่มีมหาวิทยาลัย เช่น สตูล คระจะไปทำให้ผู้ว่าสตูล ก็อยู่ที่ครรภไปค้าพื้นที่นั้นละ ก็ทำนไปเปิดวิทยาเขตเราก็ไปทำละ

นี่คือลักษณะที่เกิดขึ้นในประเทศไทยต่อไปนี้ และนี่คือบทบาท ผมว่าที่สำคัญที่สุดที่มหาวิทยาลัยจะทำให้กับห้องถินได้ เมื่อร่วมกันที่ว่าไป 6 เรื่องแล้วนะ

หนึ่ง มหาวิทยาลัยช่วยเปิดพื้นที่ของห้องให้กับห้องถินบ้าง

สอง การเรียนการสอน การศึกษาการวิจัย การอาจารย์ การรับเด็ก ช่วยดำเนินถึงห้องถินบ้าง

สาม ช่วยพัฒนาบุคลากรในห้องถิน ให้เข้ามาดูแลเชี่ยวชาญน้ำ ทันขึ้นมาบ้าง ซึ่งบุคลากรในห้องถินเป็นครรภ์ได้ ท่านจะเอปะริญญา ก็ได้ หรือเป็นโครงการระยะสั้นก็ได้

สี่ ช่วยเหลือบุคลากรในห้องถิน ศิลปวัฒนธรรม โบราณคดี ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา เทคโนโลยีของห้องถิน

ห้า พูดกับราชภัฏสุโขทัยเฉพาะ คือ การพัฒนาลุ่มน้ำ ทะเลสาบสงขลา

หก การช่วยจังหวัดในการทำแผนพัฒนาห้องถินเพื่อตั้งงบ ประมาณมาใช้กับจังหวัด

รวมความทั้งหมดก็คือ บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในห้องถินที่ทำให้แก่ห้องถินได้ ส่วนที่มาทั้งหมดนี้จะทำได้จริงหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับบุคลากรทั้งหลายที่ต้องช่วยกันร่วมมือร่วมใจกันนะครับ และ ก็ความเจริญหรือผลที่จะได้จากการนี้มันก็ต้องอยู่กับห้องถินนี่แหละ มันก็ไม่ได้ไปไหนเสีย ผมก็ได้ใช้เวลา漫长时间 นานกว่าวนี้เดียวหากเครื่องบิน ก็ขออภัยแต่เพียงเท่านี้ครับ